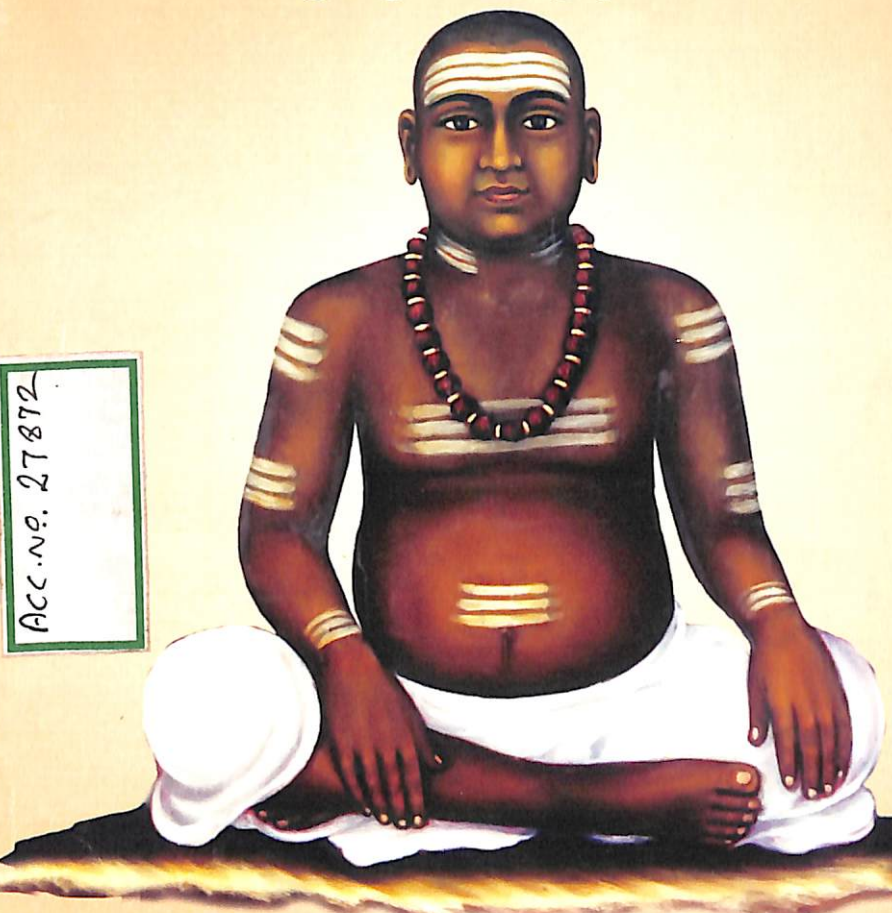

Keyiloor Digital Library
தவத்திரு சாந்தலிங்க சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

வைராக்கிய தீபம்

மூலமும் - உரையும்

கோவிலூர் ஆண்டவர் ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ முக்திராமலிங்க ஞான தேசிகர் சுவாமிகள் (நிறுவனர்)

கோவிலூர் மடாலயம்

கோவிலூர் - 630 307

தவத்திரு சாந்தலிங்க சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

வைராக்கிய தீபம்

கோவிலூர் ஆதீனம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி மெய்யப்ப ஞானதேசிக சுவாமிகளின்
அருளாணையின் வண்ணம் இந்நூல் வெளியிடப்படுகிறது.

கலாசேஷத்திரா பப்ளிகேஷன்ஸ்

நிர்வாக அலுவலகம்:

கோவிலூர் மடாலயம்,

கோவிலூர் 630 307.

(காரைக்குடி அருகில்)

போன்: 04565 - 236846

E-mail: koviloormutt@gmail.com

விற்பனை நிலையம்:

கோவிலூர் மடாலயம்,

52, குப்பையா தெரு,

மேற்கு மாம்பலம்,

சென்னை - 33.

போன்: 044 - 24743081

முதற் பதிப்பு : செப்டம்பர் 2018
பக்கங்கள் : 80
விலை : ₹40/-

சென்னையில் கிடைக்குமிடம்
கோவிலூர் மடாலயம்
52, குப்பையா தெரு,
மேற்கு மாம்பலம், சென்னை-33.
போன்: 044 – 24743081

நிர்வாக அலுவலகம்
கோவிலூர் மடாலயம்
கோவிலூர் – 630 307.
(காரைக்குடி அருகில்)
தொலைபேசி: 04565 – 236846
E-mail: koviloormutt@gmail.com

கலாசேஷத்ரா அச்சகம்
கோவிலூர் – 630 307.

ஆசியுரை

கோவிலூர் ஆதீனம்

ஸ்ரீஸ்ரீ மெய்யப்ப ஞானதேசிக சுவாமிகள்

நம் கோவிலூர் மரபு வேதாந்த நூல்கள் பதினாறில் பன்னிரண்டு சாத்திரங்களுக்கு நான்கு தொகுதிகளாக 2005இல் தெய்வத்திரு நாச்சியப்ப சுவாமிகள் கோவிலூர் ஆதீனம் குருமகாசன்னிதானமாக பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவில் தெய்வத்திரு சோம. கோபால்சாசமி என்று அறியப்பட்ட சச்சிதானந்த சுவாமி என்ற வேதாந்த ஞானியால் வெளியிடப்பெற்றன.

அவற்றை கையில் தாங்கிப் பிடிப்பதற்கு சற்று சிரமமாக உள்ளது என்ற கருத்து பல அன்பர்களால் கூறப் பெற்றது. எனவே அவற்றை படிப்பதற்கும் எடுத்துச் செல்வதற்கும் வசதியாக தனித்தனி சிறு நூல்களாக வெளியிடத் தொடங்கி உள்ளோம்.

கோவிலூர் மரபு வேதாந்த நூல்களுள் மிகப் பெருமை வாய்ந்த கைவல்ய நவநீதம் சென்ற மாதம் (ஆகஸ்ட் 2018) வெளியிடப்பட்டது. அதனை தொடர்ந்து வைராக்கிய தீபம் வெளியிடப்பெறுகிறது.

தற்சமயம் பற்பல கோவிலூர்மரபு வேதாந்த அமைப்புகளாலும் அவை நடத்துகின்ற வேதாந்த வகுப்புகள், சத்சங்கங்கள் வாயிலாகவும் தமிழ் கோவிலூர் மரபு தமிழ் வேதாந்தம் கற்கின்றவரின் எண்ணிக்கை பல மடங்கு பெருகி வருகிறது.

இதனைத் தொடர்ந்து கோவிலூர் திருமடமும் வருடத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று குறுகிய கால வேதாந்த வகுப்புகளை நடத்தி வருகிறது. இதுவரை நாநாசீவவாதக் கட்டளை, கீதாசாரத் தாலாட்டு சசிவன்னபோதம், மகாராஜா துறவு, வைராக்கிய சதகம் ஆகிய சாத்திரங்களை வேதாந்த முழுட்சுகளுக்கு போதிக்கின்ற பாக்கியம் பரம்பொருள் அருளாலே நமக்கு கிடைத்திருக்கின்றது. தொடர்ந்து வைராக்கிய தீபம் என்னும் ஆறாவது சாத்திரத்தை தில்லை திருத்தலத்தில் செப்டம்பர் 25 முதல் 30 வரை ஆறு நாட்கள் பாடமாக போதிக்க உள்ளோம். இதுபோன்ற வகுப்புகளுக்கு சராசரி எழுபது - எழுபத்தைந்து மாணவர்கள் வந்து சிரவணம் செய்கிறார்கள். எனவே தற்போது 'வைராக்கிய தீபம்' சரித்திரத்தை கையடக்கப் பதிப்பாக வெளியிடுகின்றோம்.

இதனைப் போதிக்கின்ற வாய்ப்பை அருளிய பரம்பொருளுக்கும் சிரவணம் செய்கின்ற கற்கின்ற வேதாந்த அன்பர்கள் அனைவருக்கும் நம்முடைய மனம் நிறைந்த நன்றிகள்.

எளிய பொழிப்புரையுடன் வெளியிடப்படுகின்ற கையடக்கப் பதிப்பான இந்நூலை அன்பர்கள் அனைவரும் வாங்கி கற்று தெளிவு அடைவார்களாக. அவர்கள் அனைவருக்கும் பேராணந்தமும் பெருவாழ்வும் பரம்பொருள் அருளுமாறு குரு முதல்வர் கோவிலூர் ஆண்டவர் திருவடி சிந்தித்து ஆசீர்வதிக்கிறோம்.

ஆசியுரை

**கோவிலூர் ஆதீனம்
ஸ்ரீஸ்ரீ நாச்சியப்ப சுவாமிகள்**

**2005இல் முதன் முதலில் கோவிலூர் மரபு
வேதாந்த நூல்கள் எளிய பொழிப்புரையுடன்
வெளியிட்ட காலத்தில் அருளிய ஆசிர்வாதம்.**

இந்நூலாசிரியர் பேரூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகள். பதினேழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். வீரசைவ சமயத்தில் தோன்றிய சிறந்த ஞானி. கொலை மறுத்தல், வைராக்கிய சதகம், வைராக்கிய தீபம், அவிரோத உந்தியார் என்ற நூல்களை இவர் நம் சமய உலகுக்கு வழங்கியுள்ளார்.

இவை முறையே சீவகாருண்ணியம், ஈசுர பத்தி, பாச நீக்கம், பிரம்ம ஞானம் என்பவற்றை உயர்த்துவனவாய் அமைந்துள்ளன.

வைராக்கிய தீபத்தில், புறத்துறவே அகப்பறையும் வாசனையையும் கெடுத்து, அஞ்ஞான இருள் துறந்து ஞானம் அடைவதற்குச் சாதனம் எனவும், துறவற நியமங்களையும் வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்.

ஸ்ரீ சாந்தலிங்க சுவாமிகள் அருளிச் செய்த வைராக்கிய தீபம், உலகில் மக்களால் விரும்பப்படுவது சுகம் ஒன்றேயாகும். அந்த சுகமும் விடயயின்பம், முத்தியின்பம் என இருவகைத்தாகும். விடயங்கள்

மக்களுக்கு அவரவர் வினைக்கு ஏற்ற விதமாக உயர்வு தாழ்வோடு கூடும். ஆதலால் அவற்றால் வரப்பட்ட சுகமும் உயர்வு தாழ்வு உடையனவாம் இப்படியில்லாமல் முத்தியின்பம் அனைவருக்கும் ஒரேபடித்தாக இருக்கும். அந்தப் பேரின்பத்தை அடைவதற்கு விவேகம், வைராக்கியம், சமாதிசட்க சம்பத்தி, முமுகுஶத்துவம் என்ற நான்கும் சாதனங்களாகும். இந்த நான்கு சாதனங்களுள் வைராக்கியம் மிக முக்கியமாமகும். வைராக்கியத்தைப் பூரணமாகப் பெற்றவனிடமே மற்ற சாதனங்கள் எல்லாம் கூடி நிற்கும்.

“வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்”

என்ற திருவள்ளுவர் அருளிச் செய்துள்ளபடி நிராசையினால் தான் முத்தியின்பம் கைகூடும். இந்நூல் வைராக்கியம் பழகுவர்களுக்கு மிகவும் உபயோகம் உடையது.

இந்நூல் கோவிலூர்த் திருமடத்தில் ஆரம்பம் முதல் பாட நூலாக அச்சிடப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்நூல் வெளிவர முதல் காரணமாக இருந்த பேரூர் சாந்தலிங்க அடிகளார் திருமடத்திற்கு எங்கள் நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

செப்டம்பர் 2005

ஸ்ரீசற்குருநாதன் துணை.

பாயிரம்

பிள்ளையார் வணக்கம்

ஆரணமுகம்புகழ் வாரணத்துதிசெயக்
காரணசுகபரி பூரணம்வருமே.

வேதம் புகழும் யானைமுகனைத் துதித்தால்
எல்லா சுகங்களுக்கும் காரணமாக இருக்கின்ற பேரின்ப
நிலை கிட்டும்.

முருகன் வணக்கம்

போரூர்இறைவன் சீரூர்தானை
ஏரூர்தரநினை நேரூர்நெஞ்சே.

திருப்போரூரில் குடிகொண்டுள்ள முருகப்
பெருமானின் அழகிய பாதங்களை நேர்மையான
வழியில் சென்று முக்தியைத்தர இறைஞ்சுவாயாக.

நூலாசிரியர் வணக்கம்

ஆய்ந்தஇன்பம் வாய்ந்துஉளம் நிறையச்
சாத்தையன்பதம் யாத்தொழுவோமே.

வேதங்களால் விளக்கப்பட்ட உண்மையான
பேரின்ப நிலையை அடைய சாந்தலிங்க சுவாமிகளை
உள்ளத்தில் நினைத்துத் தொழுவோம்.

8 | வைராக்கிய தீபம்

குரு வணக்கம்

தாயினும் இரங்கினன் தனைவந்து ஆண்டுஅருள்
தூயவன் சரணமே சுமக்க எந்தலை
வாய்துதி செயக்கர மலர்கள் தூய்த்தொழ
நேயமோடு அனுதினம் நினைக நெஞ்சமே.

தாயைவிடக் கருணை மிகுந்து என்னை வந்து
ஆண்டு கொண்டருளிய தூய்மையே வடிவான
குமாரதேவரின் சரணங்களை என் தலையில் சுமக்கிறேன்.
என் வாய் அவரையே துதி செய்கிறது. என் கைகள்
அவரையே பூஜிக்கின்றன. என் நெஞ்சமே அவரைத்
தினந்தோறும் அன்போடு நினைத்துப் போற்றுவாயாக!

(இந்நான்கு துதிகளும் உரையாசிரியர் தவத்திரு.
சிதம்பர சுவாமிகளால் இயற்றப்பட்டது.)

கடவுள் வணக்கம்

1. திருவளர் கமலத்து அயன்செய்திப் புவிமுன்
திகழ்தரும் உலகுளலாம் தன்பால்
மருவுசிற சத்திள னும்கி ரணத்தால்
வந்துஎழு கானல்நீர் ஆக
இருமையாம் மதிமாய்த்து அறிஞராம் காந்தத்து
இடைஅருள் சுடர்உமிழ்ந்து இலங்கும்
ஒருசிவா தீத்தன் தனைநமது இருள்போய்
ஒழியநாள் தொறும்இறைஞ் சிடுவாம்.

அழகிய தாமரை மலர் மீது வீற்றிருக்கும் பிரமனாலே படைக்கப்பட்ட இந்தப் பிருதிவி தத்துவம் முதலாக நாத தத்துவம் ஈறாக விளங்குகின்ற உலகம் எல்லாம், சூரிய கிரணத்தால் பொய்யாய்த் தோன்றுகின்ற கானற்சலம்போல, சிவனிடத்தில் உள்ள “சித்” சக்தி ஆகிய கிரணத்தால் கானல் நீர் போல தோன்றின. சூரியன் தோன்றியதும் சந்திர ஒளி மறைவது போல, அறிஞர்களுக்கு தானே பிரம்ம சொரூபம் என்ற ஞானத்தினால் அவர்களது துவித புத்தி நீங்கும். காந்தக் கல்லில் தீயை உண்டாக்கும் சூரியனைப் போல அவர்களிடத்து அருள் ஆகிய ஒளியை தோன்றச் செய்யும். அப்படி ஒப்பற்று விளங்கும் சிவன் ஆகிய சூரியனை, நமது அஞ்ஞானம் ஆகிய இருள் போய் ஒழிய தினந்தோறும் வணங்கி வேண்டுவோம்.

2. துன்னியஆ ணவப்பாம்பு எமதுஅறிவு எனும்ஓர்
சுடர்கெழு பூரண மதியை
முன்னமே தீண்டிற்று ஒளிவெளிப் படலால்
மோசன காலம்எய் தியதால்

தன்னிடத்து ஈசன் முதல்புனி முடிவுஎண்
தருநுரை ஆதிவந்து ஒடுங்கப்
பின்னைய பினையாம் திரைகள்வீ சிடும்ஓர்
பிரமவேலை யில்இனிப் படிவாம்.

கிரகண காலம் முடிந்ததும் சந்திரன் முழுமையாக ஒளி வீசுவது போல், ஞானம் ஆகிய ஒளியால் அஞ் ஞானத்திலிருந்து விடுபடும் காலம் வந்து பொருந்தியது. பிரமமாகிய தன்னிடத்து ஈசுவர தத்துவம் முதல் பிருதிவி தத்துவம் ஈறாக எண்ணப்பட்ட தத்துவங்கள், நுரை திவலை குமிழிகள் அலைகள் கடலில் எப்படி ஏக காலத்தில் உண்டாயிற்றோ, அப்படி தத்துவங்கள் தோன்றி ஒடுங்கும்படி, பின்னாசத்தி, அபின்னாசத்தி ஆகிய இரண்டு அலைகள் வீசிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒப்பற்ற பிரம்மாகிய பெருங்கடலில் மூழ்கி திளைப்போம்.

அருளிறை வணக்கம்

3. எப்பொருள் களுமாய் ஒப்புஉயர்வு இன்றி
இருந்ததன் உருஇறை குறையாது
அப்படி இருக்க ஆலியா நீரின்
அருள்இறை யாய்எமக்கு ஏம
வைப்புஎன அன்னை எனப்பிதா எனக்கண்
மணிஎனத் தவப்பயன் எனஉள்
செப்புஉயிர் எனவந்து ஆண்ட காளத்தி
தேசிகன் திருவடி பணிவாம்.

பிரபஞ்சத்தில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களிலும் ஊடுருவி இருப்பவரும், ஆயினும் குறைவற்ற ஒரே பொருளாய்ப் பிரம்ம சொரூபமாகி இருப்பவரும் இறைவன். தண்ணீரானது குளிர்ந்து ஒரு வடிவம் பெற்று

ஆலங்கட்டியாக மாறித் திடத்தன்மை பெறுகிறது. அதுபோல எங்கும் நிறைந்து பூரணமாக விளங்கும் ஈசனே குரு வடிவாக வந்து கருணைமிகுந்து என்னைப் போன்றவர்களுக்குப் புதையல் போலவும், தாய் போலவும், தந்தை போலவும், கண்ணின் மணிபோலவும், உடலுக்குள் உயிர் போலவும், தபோபலம் போலவும், ஆட்கொண்டு அருளுகிறார். அப்படி ஆட்கொண்ட காளத்தி நாதன் என்னும் குருவின் பாதங்களைப் பணிகிறேன்.

(குறிப்பு - தனது குருவின் பெயரான சிவப்பிரகாசர் என்று குறிப்பிடாமல் மரியாதை காரணமாக அவர் தங்கியிருந்த ஊரின் பெயரால் குறிப்பிடுகிறார்.)

4. அருந்திய காலத்து அற்பமாப் பிற்பேர்

ஒளடதம் உடலினின்று உடலை
வருந்தல்செய் பிணிஎல் லாம்அகற் றுதலின்
வஞ்சனேன் நெஞ்சில்மாற் றரிதாய்
இருந்தஎப் பற்றும் பிறறைநாள் களில்விட்டு
ஏகஅன் றேகடைக் கணித்தல்
புரிந்தநம் குரவன் அருள்இருந்தமை எப்பொழுதும்
உள்நி னைத்துவாழ்த் தீடுவாம்.

நோய் வந்தபோது அந்த நோய் தீர்க்கும் மருந்தை உண்கிறோம். அதே மருந்து நமது உடலில் ஊறி மற்ற உடற் பிணிகளையும் போக்குகிறது. அதுபோலத் திருவடிகளில் சரணம் அடைந்த அன்றே அஞ்ஞான இருளில் மூழ்கியிருந்த என் மனத்தில் உள்ள எல்லாப் பற்றுக்களையும் நீக்கி அருளிய ஆசாரியருடைய அருள் நோக்கை எண்ணி எண்ணி வாழ்த்துவோம்.

வேதாகமச் சிறப்பு

5. அரையன்வாய் உரைகள் வரைதரு முடங்கல்
 அதுவரக் காணின்மற்று அவனால்
 தரையில்வாழ் பவர்உள் நடுங்கிஓர்ந்து அதன்வாய்ச்
 சாற்றிய முறைசெய்வார் என்றால்
 கரைஇல்பேர் இன்பம் தரஎமக்கு இறைசொல்
 கட்டுரை என்னின்வேறு என்னை
 உரைஉள வேதா கமம்அவன் எனக்கண்டு
 உரைத்தவா புரிசுவ தல்லால்.

அரசனுடைய ஆணையைக் கண்ட உடனே
 அரசனைக் காணாத இடத்தும் அவருடைய
 ஆணைக்குப் பயத்துடன் மக்கள் கீழ்ப்படிவார்கள்.
 அதைப்போல இறைவனை நாம் காணாதபோதிலும்
 மட்டில்லாத பேரின்ப நிலைக்கு அழைத்துச் செல்லும்
 இறைவன் அருளிய வேதாகமங்களில் விதிக்கப்பட்டபடி
 செயலாற்றுவோம்.

முதல் நூல்

6. கற்பழம் ஆகப் புரிதலில் பெரிதுஎன்
 கருத்தினைத் திருத்திவந்து ஆண்ட
 சிற்பரன் அருளால் சொற்பொருள் அறியா
 தேனும் வேதாகம வழியீண்டு
 உற்பவம் ஆதித் துயரைமுன் தவத்தால்
 உணர்ந்தவர் துறவுஎனும் வாளால்
 இற்பொருந் துதலை முதலவா அறுத்தோர்
 இன்பவீடு உறல்சொலற்கு இயைந்தேன்.

கல்லைப் பழமாகச் செய்தது போல், என்
 மனத்தினைப் பக்குவம் செய்து வலியவந்து ஆட்
 கொண்டார் என் குரு. அவருடைய அருளினால்

சொல், பொருள், இலக்கணங்கள் அறியாத நானும் இந்த நூலை சொல்லத் தொடங்கினேன். முற்பிறவியில் செய்த தவத்தினால் பிறத்தல், இறத்தல் இவற்றால் ஏற்படும் துன்பங்களை இப்பிறவியில் உணர்ந்து துறவு என்கிற வாளால், இல்லறத்தில் உண்டாகும் ஆசைகளை அறுத்தவர்களுக்காக, ஒப்பற்ற பேரானந்தம் என்ற மோட்சத்தை அடைவதற்காக, சொல்லத் தொடங்கினேன்.

அவையடக்கம்

7. துணையில்பே ராசைக் கடல்உளோர் கரையாம்
துறவுஅத்து றவுவந் ததற்குஓர்
புணைஎனப் பெரியோர் வகுத்தநூல் களின்முன்
போதம் இலேனும்ஈது உரைத்தல்
உன்னையமெய் வருந்த அயன்நெடு மால்அன்று
உயர்ந்து தாழ்ந்துஓடி யும்காணா
இணையிலி நடித்தல் செயமருங்கு அலகை
இனம்அசைந் தீடுதலின் அன்றே.

அளவற்ற பேராசைக் கடலில் ஆழ்ந்திருப்பவர்கள் துறவு என்ற கரை ஏறுவதற்காகப் பெரியோர்கள் பல நூல்களைத் தெப்பமாகச் செய்து கொடுத்தார்கள். அப்படி இருக்க அறிவிலியாகிய நானும் இந்த நூலை ஆர்வத்தினால் இயற்றத்துணிந்தேன். முன்னொரு சமயம் உள்ளம் திகைக்க, மெய் வருந்தி நான்முகன் சிவனின் சிரத்தைத் தேடினார். திருமால் சிவபெருமானின் திருவடிகளைத் தேடினார். பிரமனும்மாலும் தேடித்தேடிக் காணமுடியாத ஒப்புவுமை அற்ற ஜோதி வடிவம் சிவபெருமான். அப்படிப்பட்ட நடராஜ மூர்த்தி திரு நடனம் செய்யும்போது அருகில் நின்று பூதகணங்களும் கூத்தாடும். அதுபோல பெரியோர்கள்

14 | வைராக்கிய தீபம்

வகுத்துச் சொல்லிய நூல்களின்படியும் ஈசனின் திருவுளப்பாங்கின் படியும் இந்நூலை இயற்றத் துணிந்தேன்.

8. கயல்விழி மனைவி அனைமுத வியவாம்
கட்டது தனைஎனது எனவும்
இயல்பதாம் அசுத்தம் ஆதிஆர் உடற்கட்டு
இதனையான் எனவும்வைத்து எணும்ஓர்
மயலதாம் இருளைத் துறவுஎனும் ஒளியால்
மாற்றிநெஞ் சகத்தினை விளக்கம்
செயலின்இந் நூற்குப் பெயர்வயி ராக
தீபம்என்று உரைத்திடப் படுமால்.

பெண்டிர், தாய் முதலான தொடர்புகளை என்னது எனவும், குற்றம், துன்பம், நிலையாமை என்ற கட்டுக்களை உடைய தேகத்தை யான் எனவும், மனத்தின் கண் வைத்துக் கருதும் மயக்க இருளைத் துறவு என்ற ஒளியால் நீக்கி மன வீட்டினை விளக்கம் செய்தலால் இந்தச் சாத்திரத்தின் பெயர் வைராக்கிய தீபம் என்று சொல்லப்படும்.

9. உருள்கறங்கு ஊசல் மனம்ஒடுங் கிடஎன்
உணர்வுநேத் திரக்கியான் எனதாம்
இருள்கெடுத்து எலாமாம் பொருள்தீ கழ்த்திடும்
ஓர்எழில் வயிராகதீ பத்தை
மருள்கொடும் பாசக் குழிக்கண்யாம் வீழா
வகைஅரு எரினன்மறை முடிவின்
தெருட்குஅமை வீர சைவன்எம் சாந்த
லிங்கதே சிகன்தெருள் சுடரே.

தேர்ச்சக்கரமும், காற்றாடியும், ஊஞ்சலும் போல மனமானது அலைகின்றது. அந்த சஞ்சலத்திலிருந்து

மீண்டு மனம் ஒடுங்க வேண்டுமானால் அகங்காரம், மமகாரம் (நான், எனது) என்ற மயக்கத்தைத் துறக்க வேண்டும். இந்த அஞ்ஞான இருளைப் போக்கி, உலகம், சீவன், ஈசுவரன் ஆகிய மூன்றும் ஒரே பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானே என்று தெளிய வேண்டும். மேலும் பாசக்குழியில் விழாமல் தடுத்தாட்கொள்ள வைராக்கிய தீபம் என்ற இந்த நூலை இயற்றி அருளினார், ஞான சூரியனான சாந்தலிங்க தேசிகர் என்ற வீரசைவர்.

பாயிரம் நிறைவுற்றது

நூல்

1. தோன்றிநின்று அழியப் படுங்கொடும் பிறப்பில்
துன்பமே அன்றிஎள் துணையும்
ஊன்றிநெஞ் சகத்துஒர்ந் திடல்பிறிது இலையால்
உண்டுபோல் திரித்துஉயிர்க்கு எல்லாம்
தான்திகழ்ந் தீடும்ஓர் அகற்று இருளும்
தவிர்ந்துமற் றதும்உள படியே
ஆன்றவீடு உறமுற் பவம்தவம் புரிந்தோர்
அகத்தினுள் தெரிதரும் அன்றே.

அறிவு பூர்வமாக எண்ணிப் பார்க்கும்போது பிறவியினால் துன்பமே அல்லாமல் எள் அளவேனும் சுகம் இல்லை. அஞ்ஞான இருளானது பிறவித்துயரை சுகம்போல் பாவிக்கச் செய்கிறது. முற்பிறவிகளில் தவம் செய்த பெரியோர்கள் மனத்தில் அந்த அறியாமை இருள் நீங்கி விடும். ஆதலால் மீண்டும் மீண்டும் பிறவி எடுப்பது துன்பமே என்பதை உணர்ந்து வீடுபேறு அடைவதையே குறிக்கோளாகக் கொள்வார்கள்.

2. உடல்து உற்பவத்தோர் ஐம்பெரும் துயர்மாய்ந்து
உறுகணத்து யரின்எண் மடங்கால்
இடைஉள தீதிக்கண் துயரம்மூப்பு அறிவுஓங்கு
இளமையில் பிணிஉறா இடத்தும்
விடல்அரும் பசினோய் காமநோய் தணிப்பான்
மிகுபொருள் தேடுதல் துயர்ஈண்டு
அடையினும் அதனைக் காக்குதல் துயர்வேந்து
ஆயினும் மிகுநரால் துயரே.

கருவுற்ற நாள் முதலாகப் பெருந்துன்பங்களை பிறக்கு முன்பே அனுபவிக்கிறது உடல். மரண காலத்தில்

அதைவிடப் பன்மடங்கு துன்பம் அதிகரிக்கிறது. இதற்கு மத்தியில் உலக வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருக்கும் காலத்திலோ நரை, திரை, மூப்பு என்ற துன்பங்கள் நம்மைத் துன்பத்தில் ஆழ்த்துகின்றன. இளமைக் காலத்திலோ பல துன்பங்கள், பசிநோய், காமநோய் இவைகளைத் தீர்க்கப்பொருள் தேடுதல் என்ற துன்பம். பொருள் கிடைத்தாலும் அதைக் காப்பாற்றுவது என்ற துன்பம். அரசனாக இருந்தாலும் அவனைவிட வல்லமையுடைய பேரரசனால் துன்பம்.

3. இளமையில் பிணிஅற்று ஒருகுடை நிழற்கீழ்
 இருநிலம் முழுவதும் புரக்கும்
 வளமைபெற்று உடைய மகற்கும்எப் பொழுது
 வருங்கொல்கூற்று எனும்பயத் தானும்
 உளம்மிகப் பறைநின்று அறையுமேல் புவிமீது
 உடையரோ மற்றையர் இன்பம்
 களிமிகுத்து இருப்பர் தெளிவுஇலா மையின்மேல்
 காரியம் கருதுறா நரரே.

அறிவு தோன்றிய காளைப் பருவத்தின்கண் நோயின்றி உறுதியுள்ள உடலுடையவனாய்த் தனது ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடை நிழற்கீழ் பெருமை மிக்க அரசைக் காக்கும் செல்வத்தினை அடைந்தமையால் மகிழ்ச்சி கொண்ட அரசனுக்கு அதனால் இன்பம் இல்லையோ எனின், அவனுக்கும் எந்தக் கணத்தில் எமன் வந்து நம் உடலை அழிப்பானோ என்ற அச்சத்தினாலும், மக்கள் செய்த பாவம் அரசனையே சேரும் என்பதாலும், அவனுக்கு நரகத்துன்பம் வரும் என்ற பயத்தினாலும், உள்ளம் திடுக்கிடுக்கென்று மாறாது பறை அறையும். அதனால் இன்பம் இல்லை. அவனை அல்லாத பிறருக்குப் பூமிமேல் இன்பம் உண்டோ எனின்? இல்லை. பெரிய சுகங்களை அனுபவித்துக்

கொண்டு மனக்களிப்புடன் இருப்பான் என்ற நீ சொல்வாயானால், அறிவினமையால் மேல்வரும் காரிய ஆராய்ச்சி செய்யாத மனிதர்க்கு மனக்களிப்பு உண்டு. ஆனால் அறிவும் ஆராய்ச்சியும் உடையோர்க்குத் துன்பமேயன்றி இன்பம் இல்லை.

4. பிறப்புஇறப்பு உடையராய் இடையி னும்பல்
பிணிபயம் தணிவுஇல் காமாதி
உறப்படு தலின்வா னவர்க்கு மற்றுஎன்னை
உளசுகம் தேவின்மா னிடத்தில்
சிறப்புஇவை என்றால் குறுக்குயோ னிகளின்
தீமையும் கொடியர்வீழ் நிரயத்து
அறப்பெரும் துயரும் உரைப்பதுஎன் பிறப்பூடு
ஆதலால் தீதுஅலாது இலையே.

மனிதர்களைப் போல பிறப்பு இறப்பு உடையவர்களாய், இடையில் வாழுங்காலத்திலும் பல வியாதிகளையும், பகைவர்களால் பயமும், கணிக்க இயலாது காமங்களையும் அடைவதால் தேவர்களுக்கும் யாது இன்பம் உளது? தேவப் பிறவியிலும் மனிதப் பிறவியிலும் வரும் துன்பங்கள் இவைகள் என்றால், குறுக்கே நீண்டு வளர்கின்ற மிருகப் பிறவியில் உள்ள துன்பங்களையும், கொடியவர்கள் சென்று அடையும் நரகத்தில் ஏற்படும் மிகுந்த துன்பங்களையும் எப்படி உரைப்பது? ஆதலால் பிறப்பில் துன்பமே அல்லாது இன்பம் இல்லை.

5. அரிதுபெற் றிடினும் பெற்றதின் விருப்பம்
அறப்பெறா தனவிரும்பு உயிர்கள்
தெரியகிற கிலம்ஈது எனைமுனம் அடையாச்
செல்வமாய்ச் சொல்பவித் தீரமாய்

உரியசிற் சுகமாய் நித்தமாய் ஒருவீடு
 உளதுஎனக் கேட்டும்மற்று அதனில்
 பிரியமற்று இனமும் முனம்உறும் பொல்லாப்
 பிறவியே பெறவிரும் புதலே.

சீடனின் கேள்வி - மனிதப் பிறவியில் இன்பம்
 கிடையாது என்று சொன்னீர்கள். இதைவிட உயர்ந்ததான
 தேவப் பிறவியில் கூட இன்பம் இல்லையோ?

சிறந்த பொருள்களை அடைந்தும் அவற்றால்
 திருப்தி அடையாமல் கிடைக்காத பொருள்களை
 அடைய ஆசைப்படுவது மனித இயல்பு. இது ஏனோ
 தெரியவில்லை. வீடு பேறு என்ற நிலைத்த இன்பம்
 உண்டென்று தெரிந்திருந்தும் அந்தப் பேரின்பத்தை
 அடைய ஆசைப்படாமல் மீண்டும் மீண்டும்
 நிலையில்லாத உலக வாழ்க்கையை விரும்புகிறார்களே
 இதுவும் ஏனென்று தெரியவில்லை.

6. துன்பவெம் பிறப்பின் இழிவையும் அழியாச்
 சுகபர வீட்டுஉயர் வினையும்
 பின்புஅவை தொலைத்துஎய்த அருங்கரு வியதாப்
 பெற்றஇப் பிறப்பையும் இதனின்
 மின்புரை நிலையா மையையும்ஓர்ந் தனன்ஓர்
 விவேகியும் எனிற்பினும் விடயத்து
 அன்புறா வீடு புகமிக விரையாது
 அரைக்கணம் தரைக்கண்உற் றிடுமே.

நல்வினை தீவினைகளால் கிடைத்த இந்தப்
 பிறவி இழிவானது. நிலைத்த பேரின்பம் தரும்
 மோட்சமே உயர்வானது. அந்தப் பேரின்ப நிலையை
 அடைவதற்காகவே கொடுக்கப்பட்டது மனிதப்
 பிறவி. மின்னலைப்போலத் தோன்றி மறையும் இந்த
 உடலின் நிலையாமையை அறிந்தவனே விவேகி. இதை

உணர்ந்தவன் விஷயங்களில் உள்ள பற்றை விட்டுப் பேரின்ப நிலையை அடையத் தீவிரமாக முயற்சி செய்யாமல் அரைக்கணப்போதாவது வீணாக்குவானா?

7. வினைப் பிறப்பு ஒருவன் துயரமென்று உணரின்
விடயபோகங்கள் நச்சுதலும்
தனக்கு உடல் அனியம் உணர்தரின் மரணம்
சார் குறிக்கு உளம் நடுங்குதலும்
நினைத்திடின் இதன் பேற்றருமை மாதவங்கள்
நீங்கிநாள் கழித்தலும் துணிவில்
அனித்தம் ஓர்ந்திடில் ஓர்கணம் எதிர்காலத்து
அவதி கூறிடுதலும் இலையே.

இருவினைகளால் வருகின்ற இந்தப் பிறவியால் துயரம் என்பதை அறிந்து கொண்டவன் விஷய சுகங்களை அடைய ஆசைப்படுவதில்லை. தன்னுடைய உடல் தனக்கு அன்னியமானது என்று உணர்ந்து கொண்டால் மரணத்துக்கு அஞ்சுவதும் இல்லை. வீடுபேற்றை நாடி அடைவதற்காகவே இந்தப் பிறவி கிடைத்தது என்று உணர்ந்து தவம் செய்யாமல் வாழ்நாளை வீணாக்குவதில்லை. இந்த உடலின் அறித்தியத்தை உணர்ந்த படியால் எதிர்காலத்தில் 'இதைச் செய்வேன்! அதைச் செய்வேன்' என்று கூறுவதும் இல்லை.

8. கருமம்ஒன்று இயற்றப் பிறர்கையில் கருவி
கவர்ந்துளோன் பினும்அவர் கொளுமுன்
விரைவின்எண் ணியசெய் யாதுமற்று அதையே
மிகச்சிறப் பித்துநோக் குதல்போல்
புரையில்வீட்டு இன்பம் அடைகுவான் அதற்குப்
பொருந்திய அருந்தவம் புரியாது
ஒருகண மேனும் நிலையில்இவ் உடல்வைத்து
ஒப்பனை செய்துநோக் குதலே.

ஒருவன் ஏதோ ஒரு வேலைக்காக மற்றவனிடமிருந்து ஒரு ஆயுதத்தை வாங்கிக் கொண்டு வந்து உடனே அதைச் செய்து முடிக்காமல் தன்னுடையதாக எண்ணிக் கொண்டு வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதைப்போல விவேகம் இல்லாதவன் நிலையில்லாத இந்த உடலைத் தன்னுடையதாக பாவித்துக்கொண்டு பேரின்ப நிலையை அடைவதற்குரிய தவம் செய்யாமல் இருக்கிறான்.

(சிவபெருமானால் தவம் செய்வதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டது இவ்வுடல். அதை மறந்து இந்திரிய சுகங்களை நாடுகிறோம்.)

9. பவத்தனிப் பரவையக் குரவையைத் தானப்
படுவையைக் கொடுகடப்பு அரிதால்
உவப்பொடு தவப்பாதை யில்இவர்ந்து அன்றி
உண்மைஇத் கவுகிகந்து உலகோர்
அவப்பொழுது அகல இருப்பதுஎன் விருப்போ
அகன்றவர்க்கு அருத்தல்ஆ திகளால்
தவத்தினை மறந்தார் கொன்னும் சொல்லைத்
தமதுஉளத்து உணர்கலார் போலும்.

சீடனின் கேள்வி - “இல்வாழ்க்கையில் இருந்து கொண்டே தானம் தருமம் முதலிய நற்கருமங்களைச் செய்வதால் பிறவிகள் எடுப்பதைத் தவிர்க்க முடியாதா?”

பிறவி என்பது பெருங்கடல். இதனை இல்வாழ்க்கையில் இருந்துகொண்டே தானதருமங்கள் என்ற தெப்பத்தினால் கடக்க முடியாது. ஆர்வத்துடனே துறவு பூண்டு தவம் என்ற கப்பலில் ஏறினால்தான் இந்த ஸாகரத்தைக் கடக்க முடியும். இதுவே உண்மை. இதைவிட்டு உலகத்தார் தாமே விரும்பி வீண்பொழுது போக்குவதேனோ? முற்றும் துறந்தவர்களுக்கு உணவு,

22 | வைராக்கிய தீபம்

வஸ்திரம், மருந்து முதலியனவற்றைக் கொடுத்து உதவி செய்தவற்காகவே தாங்கள் தவம் செய்வதை மறந்தார்களோ?” என்ற வள்ளுவர் வாக்கை இல்லறத்தார் விசாரணைசெய்து புரிந்து கொள்ளவில்லை. தானம் செய்தாலே போதும் என்று நினைக்கிறார்கள்.

10. ஈதலே அறமும் அநித்தமாம் அனைத்தும்

இகழ்ந்துகை விடுதலே வீடும்

ஆதலால் தனக்கு உரியஇல் வாழ்க்கை

அனையே அறமெனக் கூறிக்

கோதிலா வீட்டின் இலக்கணம் இருத்தல்

குறித்துமெய் உணர்வையும் துறவுடு

ஓதினார் வேதம் தனைத்தமிழ் உருவத்து

ஒளித்துளமக்கு அளித்த வள்ளுவரே.

சீடன் கேள்வி - இல்லறமே உயர்ந்தது என்று வள்ளுவர் பெருமான் கூறியிருக்கும்போது தாங்கள் அதனை மறுத்துத் துறவறமே மேலானது, அதன்மூலமே பேரின்ப நிலையை அடைய முடியும் என்று சொல்வது ஏன்?

ஈதலே அறம், அதனால் வள்ளுவர், மற்றவர்க்குத் தானம் செய்யக் கூடிய நிலையான இல்லறமே அறம் என்று கூறினார். வேதப் பொருளைத் தமிழில் அளித்த வள்ளுவரே நிலையாத பொருள்களை விரும்புதல் துன்பம் என்றும், ஆசைகளைத் துறப்பதே, (பற்றை நீக்குவதே) வீடுபேறு அடையும் வழி என்றும் கூறினார். அதனாலேயே மோட்சமடைவதற்குகரிய வழிகளைக் கூறும் “மெய்யுணர்வு” என்ற அதிகாரத்தோடு “துறவு” என்ற அதிகாரத்தையும் சேர்த்துக் கூறினார்.

* “துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொல் மற்றை யவர்கள் தவம்.”

11. நிறந்தரும் தெய்வப் புலமைவள் ஞவனார்
 நீத்தவர் பெருமைநூல் முகப்பால்
 சிறந்திட அமைத்தாங்கு அதுகொடுஇல் வாழ்க்கைச்
 சிறுமைதூற் றினர்அது தெரியார்க்கு
 அறந்தவாது இயற்றின் அவனினும் கோடி
 அதிகமாம் எனமனம் அறாது
 துறந்துளோ னையும்பட் டணத்துஎமது அடிகள்
 தொகுத்தகட் டுரைதீகழ்த் தீடுமே.

திருவள்ளுவர் துறந்தோரது பெருமையைச் சாத்திர நூலுக்கு முன்னுரையாக வைத்து, அத்துறவியர் பெருமையைப் பொருளாய்க் கொண்டு, அதன்பின் இவ்வாழ்க்கையின் சிறுமையைப் புகழ்ந்தது போல் இகழ்ந்தார். அந்த நுட்பம் தெரியாதவர்க்கும், முப்பத்திரண்டு அறமும் தவறாது செய்யும் இல்லறத்தானை விட ஆசைகள் நீங்காத புறத்துறவு உடையோன் உயர்ந்தவன் என்று பட்டணத்து அடிகள் கூறிய உறுதி மொழியாலே விளங்கும்.

பட்டணத்துப் அடிகள் பாடல்

அறந்தான் இயற்றும் அவனினும் கோடி அதிகம் இல்லம்
 துறந்தான் அவனிற் சதகோடி உள்ளத்துறவுடையயோன்
 மறந்தான் அறக்கற்று அறிவோடிருந்து இரு வாதனையற்று
 இறந்தான் பெருமையை என் சொல்லுவேன் கச்சி ஏகம்பனே!

12. பிறப்பெனும் உவரிச் சுழியதாம் எழிலார்
 பெண்டிர்ஆ தியஉயிர்ச் சார்வும்
 சிறப்புறு புவிஆ தியபொருட் சார்வும்
 தீரநீக் குதல்துறவு அவற்றாடு
 உறப்படும் எவைநீப் பினும்அறிவு உடையோர்
 ஒருதமது அனைபிதா வினையும்
 துறப்பரேல் துறப்போர்க்கு அருநரகு எனநீ
 சொற்றசொல் சத்தியம் ஆமால்.

24 | வைராக்கிய தீபம்

சீடனின் கேள்வி - “துறவறத்தின் இலக்கணம் என்ன?”

பெண்டிர் மற்றும் உறவினர்களான அன்னை, தந்தை, சகோதரர், குழந்தைகள் ஆகியோரிடத்தில் வைக்கும் பாசம் உயிர்ச் சார்பு என்று சொல்லப்படும். பெருமை தருகின்ற நிலம், செல்வம், தானியங்கள், ஆடையாபரணங்கள், பசுக்கள், இவற்றின்மீது உள்ள பற்றுதல் பொருட் சார்பு எனப்படும். இவை இரண்டும் பிறவி என்ற கடலில் உள்ள சுழி போன்றவை. இவற்றின் மீது உள்ள இச்சையை விடுதலே துறவு.

“அறிவுடையோர் எதைத் துறந்தாலும் பெற்றோரைக் கைவிடலாமா? அப்படிச் செய்தால் நரகத்தில் விழமாட்டார்களா?” என்று சீடன் கேட்க,

“அப்படித் துறந்தால் நரகம் என்று நீ சொல்வது உண்மையேயாம்” என்று குரு அருளினார்.

13. விடையதுணர் இறையே தாதைமற்று அவன்பால்
மின்மது அன்னைஅன் னவரைக்
கடையரே மறந்து துறந்துதான் அன்றோ
கடும்பவ இடும்பைஉற்ற னம்இவ்
வடைவுஉணர்ந் தீலைபோன்று உடல்இதற்கு ஏது
வாய்அவர் தாய்பிதா எனநெஞ்சு
உடைவுறா நின்றாய் பவம்தொறும்இவ் வணம்உற்று
உளஉயிர்க்கு அளவுயாது உரையே.

(தாய் தந்தையர் எவர் என்று விளங்குகிறார்)

விடைஏறும் சிவபெருமானே எமது தந்தை. மின்னல் போல ஒளி பொருந்தி பாகம் பிரியாளாகிய சக்தியே எமது அன்னை. இந்த உண்மையை நாம் மறந்து விட்டபடியால் தான் கடுமையான பிறவித் துன்பத்தை அனுபவிக்கிறோம். இதையறியாமல்

உடலைத் தந்தவர்களைத் தாய் தந்தை என எண்ணி மயங்குகிறோம். பிறவி தோறும் மாறுபடுகின்ற தாய் தந்தையரைப்பற்றி என்ன சொல்வது?

14. தனது அகத்து அகலாது இருந்துபேர் இன்பம்
தருதலால் மனைவியும் தன்பால்
இனிதுஉதித்து ஒருதன் வினைஒழித்து அசையாது
இருத்தீவீட்டு அமுதுஅருத் துதலால்
உனல்அரு சுதனும் ஒருவனுக்கு அவன்ஊடு
உதயமாய் எழுந்தமெய் உணர்வே
பினைஇஃது அன்றி மனைசுதர் எனயாம்
பேணிநாட் கழிப்பதும் பிழையே.

கேள்வி - “தாய் தந்தையரைத் துறந்தாலும் தன்னையே நம்பி இருக்கும் மனைவி மக்களைக் கைவிடலாமா?”

மெய்ஞ்ஞானம் என்பது தன் மனத்திலேயே தோன்றி இடைவிடாமல் பேரின்ப நிலையில் ஆழ்த்துவது. இது மனைவி, கணவனுடன் எப்போதும் கூடவே இருந்து சுகத்தைத் தருவது போல் ஆகும். தன்னிடமிருந்தே தோன்றி வினைகளை ஒழித்து வீடு பேறு என்னும் அமுதத்தை ஊட்டுகிறது ஞானம். இது மகன் பொறுப்புகளை ஏற்றுப்பொருள் ஈட்டித் தன் தந்தையை மகிழ்ச்சி பெறச் செய்வதற்கு ஒப்பாகும். இதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் ‘என் மனைவி, என் மக்கள்’ என்று பற்றுக்களால் பினைக்கப்பட்டு வாழ்நாளை வீணாகக் கழிப்பது தவறாகும்.

15. வேண்டின்உண் டாகத் துறக்கஎன் றமையால்
விருத்தனாய்க் கருத்துஅழிந்து உருவம்
காண்டல்செய் விழிபஞ் சடைந்துஉடல் நடுக்கும்
காலம்வந்து அடைவதன் முன்னர்

26 | வைராக்கிய தீபம்

மாண்டகற்பு அதனால் சாலியைப் போலும்
மனைவிஆ தியசமா தியின்உற்று
ஈண்டும்ஆ னந்தம் பலஅடைந் தீடுதற்கு
எண்ணி நீத்தி டுவர்புண் ணியரே.

சீடனின் கேள்வி - இல்லறத்தில் ஈடுபட்டுச்
சிலகாலம் வாழ்ந்த பிறகு வயதான காலத்தில் துறுவறம்
மேற்கொள்ளக் கூடாதா?

புண்ணியம் செய்தவர்களே இளமையில் துறவு
நிலையை அடைவார்கள். வயது முதிர்ந்து, மனம்
தடுமாறி, கண்கள் பஞ்சடைந்து, உடல் நடுங்கும்
காலம் வருவதற்கு முன்பே துறவு மேற்கொண்டால்
அந்தப் பேரின்பத்தை இம்மையிலேயே பெற்று
நெடுங்காலம் சீவன் முத்தனாக இருக்கலாம். ஆதலால்
கற்பினில் சிறந்த அருந்ததி போன்று மனைவி முதலிய
சார்புகளை விடுத்து, இந்த உடலிலே சமாதி உற்றுப்
பேரின்பம் அடைவதற்கு எண்ணிப் புண்ணியம்
செய்தவர்கள் துறப்பார்கள். இதைத் திருவள்ளுவரும்
வலியுறுத்தியுள்ளார்.

“வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க துறந்தபின்
ஈண்டியற் பால பல.”

16. இளமையின் மனையைத் துறத்தல்தீது எனில்தான்
இறத்தலில் துறத்தல்ஈடு அலவால்
அளவில்தீது அஃதாங்கு உயிர்ச்செயல் அன்றேல்
ஆபற்சன்னி யாசம்தீது அதுமெய்
விளிதலால் பமுதின்றேல் பினும் இருப்பார்
விடுதல்தீது அடுபிணி குறித்தோர்
உளையும்நோய் இலரும் இறப்பதுஎன் பிறப்புஒர்ந்து
ஒழித்திடில் பழித்திடாது உலகே.

சீடனின் கேள்வி - இளமையில் மனைவியைத் துறப்பது பாபமில்லையா?

(இந்த பிறவியின் நிலையாமையை விசாரித்து அறிந்து உலக வாழ்க்கையைத் துறந்தவர்களை உலகம் பழிக்காது, போற்றும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிறார்.)

மனைவியை நிர்க்கதியாக விட்டுத் துறவறம் மேற்கொள்ளுதல் தவறு என்றால் திடீரென்று இறந்து போவது பாபமில்லையா? இது இரண்டும் சமமாகாது. மரணம் என்பது காலனின் செயலே அன்றி நம் செயல் இல்லை. அதனால் பாபம் இல்லை. ஆனால் நோய் வாய்ப்பட்டு மரணத் தறுவாயில் ஆபத் சந்நியாசம் வாங்கிக்கொள்வது சரியா என்றால் உடனே மரணம் சம்பவித்தால் பாபம் இல்லை. அப்படி சந்நியாசம் வாங்கிக் கொண்டபிறகு பிழைத்து எழுந்து வாழ்ந்தால் அது பாபமே. வியாதியே இல்லாமல் இறந்து போவதும் உண்டு. மரணத்துக்கு அஞ்சி சந்நியாசம் வாங்கிக் கொள்வதைவிட ஆராய்ந்து விசாரணை செய்து உலகத்தின் நிலையாமையை உணர்ந்து துறவறம் பூணுவதே சிறப்பு.

17. இக்கணத்து இருந்தது இனிவரும் கணத்தாடு
 இருக்குமோ மரிக்குமோ உடல்என்று
 அக்கணம் மனைஆ திகட்குஅரன் துணையாம்
 அன்றுஎன எணித்துறவு அறஞ்சார்
 மிக்கவன் ஆபற் சன்னியா சியும்சார்
 வினுக்குஉரம் சேர்த்திவிட் டவனும்
 துக்கம்மே வலிற்பின்பு அவர்இவன் போலும்
 துறவர்அன்று என்பதும் துணிவே.

சீடனின் கேள்வி - வயது வந்த புத்திரர்களிடம் குடும்பப் பொறுப்பை ஒப்படைத்து விட்டுத்

28 | வைராக்கிய தீபம்

துறவறம்மேற்கொள்ளுதல் சரி, ஆபத்துக் காலத்தில் சந்நியாசம் வாங்கிக்கொள்வதும் சரி, ஆனால் குடும்பத்தை நிர்க்கதியாக விட்டுவிட்டுத் துறவறம் பூணுதல் தீதல்லவா?

இந்தக் கணம் இருந்த உடல் அடுத்த கணம் இருக்குமோ இருக்காதோ என்று நிலையாமையைப் பற்றிய ஞானம் வந்துவிட்டால், குடும்பத்தினருக்குச் சிவபெருமானே துணை என்று தெளிவு உண்டாகும். இப்படி மெய்யறிவு பெற்றவனே குடும்பத்துக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தவன். இவனே ஆபத் சந்நியாசம் பெற்றுக் கொண்டவன். மரணத்துக்குப் பயந்து சந்நியாசி ஆனவனும், சொந்த பந்தங்களுக்குப் புதல்வர்களே துணை என்று நம்பினவனும் உண்மையான துறவியாக முடியாது.

18. பிறந்தஅப் பொழுதே இனிஒரு தலையாப்
பிறப்புஅறுந் தீடுவம் என்று எணியே
உறைந்தனை வயிற்றில் பினைஅதுஉற் பவத்தூடு
உறுபெரும் துயரினால் உயிர்கள்
மறந்துஉறு முறையும் சுகர்அகன் றமையும்
மதித்துநெஞ்சு அழிவில்நம் போல்வார்க்கு
அறைந்தீடும் அலது பிறப்புஉணர்ந்து அகல்வார்க்கு
அவதியும் அறையுமோ மறையே.

சீடனின் கேள்வி - வயது முதிர்ந்த பிறகு துறவறம் மேற்கொண்டால் போதாதா, வேதங்கள் கூறுவது என்ன?

தாயின் வயிற்றில் இருக்கும் போது அந்த சிசுவுக்கு, “இத்தனை நாள் மோசம் போனோம். இந்தப் பிறவியிலாவது ஞானாசிரியனைத் தேடி நற்கதி அடைய

வேண்டும்" என்று நினைவு இருக்கிறது. பிறக்கும்போது ஏற்படும் துன்பங்களினால் அந்த விவேகம் மறந்து போய்விடுகிறது. சுகப் பிரம்ம ரிஷி ஒருவரே பிறந்த உடனேயே பெற்றோர்களை விட்டு அகன்று தவம் செய்து ஞானம் அடைந்தார். இதை அறிந்து வேதம் சொல்வதை அறிந்தும், குருவிடம் உபதேசம் கேட்டிருந்து வைராக்கியம் அடையாதவர்கள் நாம். நம்மைப்போன்றவர்களுக்குத்தான் வேதம் உபதேசம் செய்கிறது. சுகரைப் போன்ற நிலையாமையை உணர்ந்த பிறவி ஞானிகளுக்கா வேதம் உபதேசிக்கிறது?

19. கருப்பம்ஆர் உயிர்அத் துயர்பெயர்த் திதேல்

காரண பூரண ஞானம்

விருப்பமாய் அடையக் கடவம்என்று இருக்கும்

வியாசர்சேய் அடைந்ததும் அதுவே

திருப்பிஈண்டு அதனைத் துறவினமீது ஏற்றிச்

செப்பல்என் எனில்துற வினைவிட்டு

இருப்பதோர் ஞானம் எவன்கொல்நீத் தவர்என்று

இசைப்பதுஎன் பெயர்மெய்ஞ் ஞானிகட்கே.

தாயின் கருப்பையை அடையும் எல்லா ஆன்மாக்களும் மீண்டும் இத்துன்பத்தை அடையக்கூடாது, பூரண ஞானம் பெறவேண்டும் என்ற விருப்பத்தோடு இருக்கும். வியாசர் புதல்வரான சுகர் ஒருவரே பிறந்த உடனேயே சீவன் முத்தர் ஆக முடிந்தது. அப்படி ஆன்மாக்களுக்கு தாயின் வயிற்றிலேயே விடுதலை பெற வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறதே, அதை துறவறம் மேற்கொண்டால்தான் ஞானம் கிடைக்கும் என்று சொல்வது ஏன்? துறவினைவிட மேலான ஞானம் எது? மெய்ஞ்ஞானிகளைத் துறந்தோர் என்று ஏன் சொல்கிறோம்?

30 | வைராக்கிய தீபம்

20. ஞானிஅஞ் ஞானம் கெடுத்தலால் துறவோன்
 எனப்படும் நவிறநின் அஞ்ஞானம்
 தான்உட லினைநான் எனும்அக இருள்
 என்றனைஇஃது எமக்கும்ஒத் ததுவால்
 ஊனம்இல் மறைதோர்ந்து ஒருசிவம் நான்என்று
 உளத்துள்நிச் சயித்தஅக் கணமே
 யான்எனல் தவிர்ந்துஅவ் இருளும்மாய்ந் தீடும்என்று
 இசைத்தனை இதுபழுது அன்றே.

ஞானி அஞ்ஞானத்தை அழித்தலால் துறவோன் எனப்படுவான். அஞ்ஞானத்தின் இலக்கணம் எவ்வாறு என்று சொல்லப் போனால், அது தான் அல்லாத உடம்பைத் தான் எனக் கருதச் செய்யும் உள்ளிருள் என்றாய். இஃது எமக்குச் சம்மதமே. குற்றமிலா வேதத்தை ஆராய்ச்சி செய்து, அனைத்தும் பொய், ஒப்பிலாத சிவம் ஒன்றே சத்தியம். அச்சிவம் நான் என்று உள்ளத்தின்கண் நிச்சயம் செய்த அந்தக் கணமே, அகங்காரம் நீங்கும். அஞ்ஞான இருளும் அழியும் என்று கூறினை. இவ்வாறு சொன்னது சரியில்லை.

21. திரிவித உலகத்து அரிதுஒரு ஞானி
 தேர்விடத்து என்றும்ஓர் ஒன்றை
 உரைசெயில் பிரம வித்தைஒத்து அரிதோ
 என்றும்இவ் உலகுஉரைப் பதனால்
 அரிசொல்கீ தையிலும் பிரமசா தகரின்
 ஆர்க்குஉள வருத்தம்என் பதனால்
 பெரியஓர் வருத்தம் எனைமறை துணிந்துஅப்
 பிரமம்நான் எனஇருத் தலினே.

மூன்று உலகங்களில் தேடினாலும் ஒரு ஞானி கிடைப்பது அரிது. பற்பல கலைகளைக் கற்றுக்கொண்டு ஆராய்ந்தவனிடம்கூட இது என்ன பிரம்ம வித்தையா?

அவ்வளவு கடினமானதா? என்று உலகத்தோர் கேட்பார்கள். கண்ணபரமாத்மா உபதேசித்த கீதையிலும் கூட, “பிரம்ம சாதகனைவிட கஷ்டங்களை அனுபவிப்பவர் யார்? அந்த வித்தைபோன்ற அரிய வித்தையும் கிடையாது. அதை அடைவதற்குரிய சாதனை செய்யும் போது அடையும் கஷ்டங்களைப்போல வேறு எதுவும் கிடையாது” என்று கூறுகிறார். ஆதலால் நூல்களைப் படித்து மனத்தில் உணர்ந்தால் கூட பிரம்ம சொரூபமே நான் என்ற அனுபவத்தை அடைய முடியாது. மனத்தில் எத்தனையோ காலமாகப் படிந்திருக்கும் வாசனைகளை அகற்றித் தீவிரமாக சாதகம் செய்தாலே மெய்ஞ் ஞானம் பெற முடியும்.

22. வருத்தம்ஒன்று இன்றிச் சாரலாம் பிரமம்

என்றுஅயன் வகுத்த கீதையின்ஊடு
உரைத்ததுஎந் றினுக்காய் எனில்பர ஞானம்
உணர்பவர்க்கு உன்னுதல் உரைத்தல்
நிரைத்திடு தொழில்கள் ஒன்றும் வேண்டாது
நீத்துவா ளாஇருத் தலினால்
அருத்தம்மற் றதனுக்கு ஓர்ந்துநூல் தெளிதல்
ஆகநீ துணிந்தனை போலும்.

வருத்தம் எதுவும் இன்றிப் பிரம்மத்தை அடையலாம் என்று பிரம்ம கீதையில் சொல்லப் பட்டிருப்பது எதற்கு எனக் கேட்டால் மனோவாக்கு காயங்களால் செய்கின்ற தொழில்களை அறவே விரும்பாமல் விட்டு விட்டுச் சும்மா இருப்பதே பர ஞானத்தை அறிவோரின் செயல். பிரம்ம கீதையின் பொருளை அறியாத நீ இந்தச் செய்யுளுக்கு வேதத்தை ஆராய்ந்து அறிந்து கொண்டால் மட்டும் போதும் என்று கருதத் துணிந்தாய்.

23. சிறியவர் மணற்சோறு உண்டுதேக் கிடல்போல்
 தேர்ந்துநூல் தெளிந்தமாத் திரத்தின்
 அறிதரில் சிவமும் விடயமாம் எனநீத்து
 அகத்துஇருள் அறாதுவைத்து அந்தோ
 உறும்அகம் பிரமம் எனஉரைத்து இறுமாந்து
 உறைதலோ ஞானம்அஞ் ஞானம்
 துறவினை உறாது மாயுமே வாயால்
 சுடர்எனில் இருள்துமிந் திடுமே.

மணல் வீடு கட்டி விளையாடும் சிறுமிகள்
 அந்த மண் சோற்றைச் சாப்பிடுவதுபோல் பாவனை
 செய்து ஏப்பம் விடுவார்கள். அதுபோல நூல் படித்துச்
 சிவத்தினை அறிய முனைவதும் பாவனையே ஆகும்.
 ஏன் என்றால் அறிவினால் அறியப்படுவது எல்லாமே
 புற விஷயங்கள். நூல் கற்பதன்மூலம் சிவத்தை
 அறிந்தோம் என்று கர்வம் அடைவதா ஞானம்? அஞ்
 ஞானம் என்பது பற்றுக்களைத் துறந்தால்தான் நீங்கும்.
 இருள் சூழ்ந்த வீட்டில், “விளக்கு, விளக்கு” என்று
 சொன்னால் இருள் நீங்கிவிடுமா?

24. ஞானியே எவரும் வணங்குவதற்கு உரியோன்
 நவிலும்ஆ செளசம்இல் பெரியோன்
 மானிலத்து அவன்தான் உடல்விடில் குகைப்பால்
 வைக்கஎன் மறைப்படி புரிதல்
 தானும்வே தாந்தப் பொருள்துணிந் திடினும்
 சாற்றினஇல் வாழும்அந் தணர்க்குஇன்று
 ஆனதால் துறவு பெற்றநல் தவரே
 அமலவீடு அடையும்ஞா னிகளே.

சீடனின் கேள்வி - ஞானம் பெற்றால்தானே
 அஞ்ஞானம் அழியும்? துறவறத்தால் ஞானம் வருமா?

முக்கரணங்களிலும் தூய்மையுடைய ஞானியே எல்லாரும் வணங்குதற்குரிய பெரியோன். துறவியின் உயிர் உடலை விட்டு நீங்கிவிட்டால் அவருடைய சரீரத்தை சமாதியில் வைத்து வணங்கவேண்டும் என்பது வேதங்களின் கருத்து. இல்லறத்தில் இருந்து கொண்டே சீவன்முத்த நிலையை அடைந்துவிட்ட அந்தணரைக் கூட சமாதிவைத்து வணங்கும் வழக்கும் இல்லை. ஆதலால் துறவறம் பூண்ட பூரணஞானிகளே வீடுபேறு அடையும் தகுதி உடையவர்கள்.

25. தேர்ந்திடின அபரம் பரம்என இரண்டாய்த்
 திகழ்தரு ஞானம்ஆங்கு அவற்றூடு
 ஓர்ந்திடும் மறைஆ தியகலை அபரம்
 உயிர்பர னொடுவிரவு அயிக்கியம்
 கூர்ந்துஉணர் உணர்வே பரம்அதைத் தெளியக்
 கூறல்மாத் தீரம்கலை ஞானம்
 சார்ந்துஉணர்வு அரிதுஅப் பரனைஓர்ந்து அன்றிச்
 சாற்றின்அவ் அயிக்கமாம் தலமே.

சீடனின் கேள்வி - ஞானம் என்பது என்ன?

ஞானம் இருவகைப்படும். நூல்களைப் படித்தும், குருமுகமாகப் பாடம் கேட்டும் இறைவன் தன்மையை அறிவது அபர ஞானம். தன் சாதனையின் பலத்தால் தானே பரப்பிரம்ம சொரூபம் என்பதை உணர்வது பரஞானம். சீவ பிரம்ம ஐக்கியத்தைத் (இரண்டல்ல ஒன்றே) தெளிவதே பரஞானம். கல்வி கேள்விகளினால் உண்டாகும் அறிவுத் தெளிவினால் மட்டும் பரத்தை அறியமுடியாது. சீவ பிரம்ம ஐக்கியம் என்பதை சமாதி பழகி உணர்ந்தால் அன்றி அறிய இயலாது.

34 | வைராக்கிய தீபம்

26. அடுத்தஇச் சீவன் தன்மைஓர்ந்து அன்றி
 அறியொணாப் பரனைஅஞ் ஞானம்
 கெடுத்தலால் சீவன் தனையும்ஓர்ந்து ஒருவர்
 கிடொணா நனவினில் சுழுத்தி
 உடைத்துமற்று எவனுக்குஅவன்அவ் அஞ்ஞானம்
 உடைக்கும்உட் கரணவா தனைகள்
 துடைத்திடின அபாவம் எனப்படு நனவில்
 சுழுத்தியும் எளிவந்து தோன்றும்.

சீடனின் கேள்வி - சரி அந்தப்பரமனை அடையும்
 வழி என்ன?

இந்த பூத உடலில் உள்ள சீவனின் இயல்பை
 அறிந்தால்தான் பரனை அறியமுடியும். அஞ்
 ஞானத்தை நீக்கினால் ஒழிய சீவனை அறிய முடியாது.
 நினைவிருக்கும்போதே சுழுத்திநிலையில் ஆழ்பவனே
 அஞ்ஞானத்திலிருந்து மீள முடியும். நினைவில் சுழுத்தி
 நிலை எப்படி வரும்? மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம்
 என்ற அந்தக் கரணங்களில் படிந்துள்ள மாசுகள்
 நீங்கினால் நனவில் சுழுத்தி நிலை கை கூடும். அந்தக்
 கரணத்தின் மாசுகள் என்பது என்ன? முற்பிறவிகளிலும்
 இப்பிறவியிலும் நம்மைவந்து அடைந்த வாசனைகள்.
 அவற்றைத் துறந்தால் “நனவில் சுழுத்தி” என்ற துரிய
 நிலையை உணரலாம்.

27. யோகசா தனையால் வாதனை கரணக்கு
 ஒழியும்அவ் வியோகமும் இருமைத்து
 ஆகுமே கிரியை ஞானம்என் பேதத்து
 ஆதனஆ தியதொழில் யோகம்
 ஏகமாம் பொருள்தோர்ந்து அதுஇது எனும்சுட்டு
 இறத்தல்மற் றையதுஇரு வகைக்கும்
 போகவேண் டிடும்ஐம் புலன்களும் இறந்துஅப்
 புலன்அவா ஒழித்தலாற் போமே.

பயிற்சியால் அகக் கருவிகளுக்கு உண்டான வாசனைகள் ஒழியும். அந்த யோகம் கிரியை, ஞானம் என வேறுபாட்டால் கிரியா யோகம் என்றும், ஞான யோகம் என்றும் இருமுறையில் இருக்கும். கிரியா யோகம், இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிராத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என எண் வகையாய் இருக்கும். ஒன்றாய் உள்ள மெய்ப்பொருளை வேதாகமங்கள் மூலம் உறுதி செய்து கொண்டு பின்னர் ஞான நிட்டை கூடி அதுவென்றும் இதுவென்றும் கூட்டி அறியும் அறிவு எல்லாம் இறந்து அந்தக் கரணம் அசைவின்றி நிற்கல், ஞான யோகம். இந்த இருவகை யோகத்தினை அடைவதற்கு ஐம்புலன்களும் செயல் அற்று இருக்க வேண்டும். ஐம்புலன்களால் உண்டாகும் ஆசையை ஒழித்தால் அவை இறந்து போகும்.

28. ஐம்புலன் அடல்வேண் டும்விடல் வேண்டும்

ஒருங்குவேண் டியஅனைத் தையும்என்று
உம்பரும் பரவும் ஒருதமிழ் வேதம்
உரைத்தலால் ஓர்இரு வகையாம்
நம்புறச் சார்பை வெறுத்துஅவா அறுத்துஐம்
புலன்ஒழித்து ஒழுங்கின் நாட அரும்அச்
செம்பொருள் காண்பது அறிவுஅறி யாமை
சிதைத்தல்வீடு எனத்தீகழ் தருமால்.

வீடு அடையக் கருதுகிறவன் ஐம்புலன்களையும் அடக்க வேண்டும். அவ்வைந்தினையும் நீக்கிட, அவற்றால் அனுபவிக்க வைத்த பொருள் அனைத்தையும் ஒருங்கே விடல் வேண்டும் என்று தேவர்களும் வழிபடும் ஒப்பற்ற திருக்குறள் கூறுகிறது. நூல் கூறியபடி, உயிர்ச் சார்பு, பொருட் சார்பு என இருவகையாய் உள்ளவற்றில், முதலில் நம் புறச் சார்பினை வெறுத்து

நீக்கி, அதன்கண் வைத்த ஆசையை அறுத்திட வேண்டும். பின்னர் ஐம்புலன்களால் உண்டாகும் ஆசைகளின் பின் செல்லாது, உள்ளடக்கி இவ்வாறு ஒவ்வொன்றாக நீக்கிட வேண்டும். பின் யாவராலும் அறிதற்கு அரிய அந்தச் செம்மையான மெய்ப் பொருளை அறிவதே ஞானம். அந்த ஞானத்தால் அஞ் ஞானத்தை அழிப்பதே வீடு என்பது விளங்கினால் ஞானமும் வீடும் இன்னதென்பதை அறிவாய்.

29. அரம்பைஉள் உறுதண்டு எடுத்தலின் ஒருவன்
 அனுபவ மாம்சிவன் உணர்தல்
 நிரம்புமெய் உணர்வுஅத் தண்டின்மீது ஒன்றி
 நின்றநார் அனைத்தும்நீக் குதல்போல்
 விரும்புஇரு வகைப்பற் றையும்துறந்து இருளை
 வீட்டல்ஈவடு இவற்றையே அன்றி
 வரும்பர உரனும் வீடும்வேறு அறியேம்
 வார்த்தைமாத் திரத்துயாம் பெறவே.

வாழை மட்டைகளை எல்லாம் நீக்கி உள்ளே இருக்கின்ற பயன்தரும் தண்டினை ஒருவன் எடுத்தல் போல், மாயா காரியங்களுக்கு எல்லாம் உள்ளீடாய் விளங்கும் சிவத்தினை அனுபவமாய் அறிதலே முழுமையான இறையறிவு. அந்த வாழைத் தண்டின் மேல் இருக்கும் மட்டைகளை ஒவ்வொன்றாக நீக்குதல் போல், நம்மால் விரும்பப் பட்ட உட்பற்று, புறப்பற்று என்ற இருவகைப் பற்றினையும் நீக்கி அஞ்ஞானம் ஆகிய இருளை அழித்தலே வீடுபேறு. இந்தப் பரஞானத்தையும் வீடுபேற்றையும் அன்றி, வெறும் சொற்களால் கிடைக்கும் பரஞானத்தையும் வீடுபேற்றையும் நாம் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

30. இருவகைச் சார்பாம் ஒருபுறப் பற்றும்
 இடையதாம் கடைஉடல் பற்றும்
 விரிகர ணங்கள் ஆகும்உட் பற்றும்
 எனத்திரி விதம்விளங் கிடும்இத்
 திரிவிதத் தினையும் காத்திரம் காரணம்
 சேர்த்திஒன் றாக்கொடுஉட் பற்றும்
 வருபுறப் பற்றும் எனஇரண்டு ஆக
 மதிப்பர்அவ் வணம்துற வையுமே.

பற்றுக்கள் மூன்று வகைப்படும். உயிர்சார்பு, பொருட் சார்பு என்ற இரண்டையும் சேர்த்துப் புறப் பற்று என்பார்கள். கீழ்நிலையுள்ள தேகப் பற்றே இரண்டாவது பற்று. அந்தக் கரணங்களிலுள்ள பற்று மூன்றாவது பற்று. தேகப்பற்று, அந்தக்கரணப்பற்று இரண்டையும் ஒன்றாகக் கொண்டு உட்பற்று எனவும், உயிர்ச்சார்பு, பொருள் சார்பு இரண்டையும் ஒன்றாகக் கொண்டு புறப்பற்று எனவும் பெரியோர் கூறுவர். இதைப் போலவே துறவையும் உட்துறவு, புறத்துறவு என்று இரண்டாக வகுத்திருக்கிறார்கள் பெரியோர். (உள்துறவு = மனத்தில் ஏற்படும் துறவுநிலை. புறத்துறவு = உயிர்சார்பு, பொருட்சார்பை விடுதல்.)

31. இருவகைப் பற்றில் ஒருவனே ஞானி
 எனப்படிப் புறப்பற்ற தேனும்
 ஒருவுதல் இலரும் எவணம்அப் பெயருக்கு
 உரியர்வேர் ஒன்றும்இல் கொடியும்
 தரும்இலை மலர்காய எனின்அகப் பற்றில்
 தவர்புறப் பற்றையும் தணவார்
 மருவினும் அஃதோர் ஒருவர்வேர் அன்றீர்
 மலர்க்கொடி வாடுறா வகையே.

உட்பற்று, புறப்பற்று என இருவகைப் பற்றுக்களும் இல்லாத ஒருவனை ஞானி என்று சொன்னால், புறப்பற்று ஆயினும் அதனை விட்டு நீங்காதார் எந்த முறைப்படி ஞானி என்னும் பெயருக்கு உரியவர் ஆவார்? புறப்பற்று இருக்க அகப்பற்றை நீக்கியோர் ஞானிகள் அலரோ எனில், வேர் இல்லாத கொடி, இலை, மலர், காய்களைத் தருமானால் அகப்பற்று இல்லாத தவத்தோர் புறப்பற்றினையும் விட்டு நீங்கார். அப்படியானால் புறப்பற்று இருக்க அகப்பற்றைக் நீக்கியோர் இல்லையோ என்றால் அவ்வாறு புறப்பற்று இருக்க அகப்பற்றை ஒருவர் நீக்கினாலும், வேரினை அறுத்த அன்றே அறுபட்ட மலர்க்கொடி, சிறுபொழுது வாடாமல் இருப்பதைப் போல அகப்பற்றை நீக்கியோர்க்கும் புறப்பற்றுச் சிலநாள் இருக்கும்.

32. வேர் அறக் கொடிவா ஓதலின் உட்பற்றை
விடுக்கின்மற் றையபற்று நேரே
சோருதல் இயல்பாம் அதனையே முன்னர்த்
தொலைக்கவேண் டுவதுஎனில் கடுமுள்
சாரும்ஓர் கொடியின் கிளைஅனைத் தையும்முன்
தறித்துஒழித்து அலதுஅதன் இடைஆர்
ஓர்தனி வேர்கொள் அரிதுஅரிது அகப்பற்று
ஒழித்தலும் புறப்பற்ற துஉறவே.

காரணமாகிய வேர் அறுந்து போக, அதன் காரியம் ஆகிய கொடி உலர்ந்துபோகும். அதுபோல் காரணம் ஆகிய அகப்பற்றினை முன் ஒழித்தால் அதன் காரியம் ஆகிய புறப்பற்றும் உடனே நீங்குதல் இயல்பு. அந்த உட்பற்றினைத்தான் முன் ஒழிக்க வேண்டும் என்பாயானால், கடிய முள்கள் பொருந்திய ஒரு

கொடியின் கிளைகள் அனைத்தையும் முன்னர் வெட்டி நீக்கினால் அன்றி அதன் நடுவே பொருந்திய மூல வேரினைப் பிடுங்குதல் அரிது. அதுபோல் முதலில் புறப்பற்றை நீக்கி, அகப்பற்றை ஒழிக்க வேண்டும். அதனை விட்டு, புறப்பற்று இருக்க அகப்பற்றினை முன் ஒழித்தல் இயலாது.

33. முள்இல்சில் கொடிவேர் கொளலின்முன் சனகன்
முதலவோர் ஒருவர்மற்று ஒருதம்
உள்ளமாக அணுகா இயல்பினால் அகப்பற்று
ஒழிப்பினும் முனம்எனை உறமும்
கள்ளநெஞ் சினர்பற் பலரும்வீடு அடையும்
கதிஅதன் மையில்துறவு அளந்த
தெள்ளியோர் புறப்பற்று ஒழித்தலே முதற்கண்
செப்பினர் எவர்க்கும் ஒப்புறவே.

முள் இல்லாத சில கொடியின் வேரினை கொடியை வெட்டாது பிடுங்கிக் கொள்ளுதல் போல் சனகர் முதலான சிலர் தம் உள்ளத்தில் காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் முக்குற்றங்களும் இல்லாத தன்மையால் புறப்பற்று இருக்க அகப்பற்றினை முன்னர் ஒழித்தனர். ஆயினும் என்னைப் போல முக்குற்றங்களை (காமம், வெகுளி, மயக்கம்) உடைய மனத்தினர் பலரும் வீடு அடையும் வழி அது அல்ல. ஆதலால், தெளிந்த அறிவினை உடைய பெரியோர் புறப்பற்றை ஒழித்தே அகப்பற்றை ஒழிக்க வேண்டும் என்று யாவரும் ஒப்புக் கொள்ளத் தக்க வகையில் கூறியுள்ளனர்.

34. விடத்தகும் அகப்பற் நினைமுனம் புறப்பற்று
ஒழிப்பதுஎற் றினுக்குஎன விளம்பல்
படிற்றுஒழுக் கினர்சம் மதமும்வா னவரும்
பயில்இல்வாழ்க் கையும்விடுக் குதல்என்று

எடுத்துஉமைக்கு அறிவுஆ சாரம்ஓ தியசொற்கு
இழுக்கும்ஆ குதலின்மாச இயல்பாத்
துடைத்தசிந் தையர்க்கு நிந்தைஇல் ஒழுக்காச்
சொல்வர்முன்பு உறல்புறத் துறவே.

முன்னர் அகப்பற்றினை ஒழிக்க வேண்டும்.
புறப்பற்றினை ஒழிப்பது எதற்காக என்று கேட்பது
கூடா ஒழுக்கத்தார்க்குச் * சம்மதமே. வானவர் ஆயினும்
இல்வாழ்க்கையை விடுத்தலே ஞானத்தின் ஒழுக்கம்
என்று இறைவனாகிய சிவபெருமான் உமையவளுக்கு
விளக்கி இருக்கிறார். ஆதலில் புறப்பற்றை ஒழிப்பது
எதற்காக என்று கேட்பது தவறு. முக்குற்றங்களையும்
இயல்பாக நீத்த மாசற்ற மனமுடையவர்கள் முன்னரே
புறத்துறவு அடைதலை உயர்ந்த நெறி என்று பெரியோர்
சொல்வர்.

35. ஒன்றிய பாச இருள்துரந் தீடுதற்கு

உபாயம்ஜம் புலன்ஒடுக் கீடுதல்

ஒன்றுஅலது இலைஎன்று அதுசெய்வோன் அவைவேண்டு

அனைத்தும்முன் விடாதுவைத்து உறுதல்

என்றும்எவ் இடத்தும் எனைமுதல் உயிர்கள்

எவற்றையும் கொலைசெயேன் வெருட்டேன்

என்று சொல் விரதி ஒருவன்நாள் தொறுங்கை

இடையின்ஓர் படைகொளும் இயல்பே.

உயிருடன் பொருந்திய அஞ்ஞான இருளைப்
போக்கும் வழி ஐம்புல உணர்வுகளை நீக்குதல்
மட்டுமே. இதைத்தவிர வேறு வழி இல்லை. ஐம்புல
உணர்வுகளை நீக்குவோன், அந்த ஐம்புலன்களால்
விரும்பப் பட்ட பொருள்கள் அனைத்தையும் முன்

* துறவறம் மேற்கொண்டும் ஆசாபாசங்களை
விடாதவர்கள்

நீங்காது வைத்துக் கொண்டிருத்தல் ஏன்? அது, “எவ் உயிர்களையும் கொல்ல மாட்டேன், பயப்படச் செய்ய மாட்டேன்” என்று சொல்லும் கொல்லா விரதி ஒருவன், எக்காலமும், எவ்விடத்திலும் இடைவிடாது வாளைக் கையில் வைத்துக் கொண்டிருப்பது போல் ஆகும்.

36. சாதக தசைக்கண் விடயமே தடையாம்

சாத்திய மானபின் புசித்தற்கு

ஆதல்வைத் தீடின்அப் பிரமவா னந்ததத்து

அதிகமோ விடயஆ னந்தம்

கோதுஇல்வீட்டு இன்பம் பெறுகலா விடினும்

கூடுதற்கு எனில்கரி பிழைக்கில்

தீதில்ஓர் சிங்கம் அதனையே அன்றித்

தேடுமோ தேரைஊன் தினவே.

சீடனின் கேள்வி - விஷய சுகங்களை வைத்துக் கொண்டே ஞான சாதகம் செய்யக் கூடாதா?

ஞான சாதகம் செய்யும்போது பொருள்களை வைத்துக்கொள்வதே அதற்குத் தடையாகும். ஆகையால் பொருள்களை வைத்துக்கொண்டு ஞான சாதகம் செய்யக் கூடாது. பயிற்சி முடிந்த பிறகு விஷயங்களை அனுபவிப்பேன் என்று நினைத்துக்கொண்டால் அந்தப் “பேரின்பத்தை” விட இந்த விஷயசுகம் இன்பத்தைத் தருமா? விஷயானந்தமே போதும் என்றால் பிரம்மானந்தம் அடைவதற்குச் சாதகம் செய்ய வேண்டியதில்லை. சிங்கம் யானையை அடித்து விடுகிறது யானை தப்பி ஓடிவிடுகிறது. சிங்கம் தான் அடித்த அந்த யானையைத் தேடிச் செல்லுமா? அல்லது எதிர் காணும் அற்பமான தேரையைப் பிடித்துத் தின்னுமா? அதுபோல பேரின்ப நிலையை அடைய

42 | வைராக்கிய தீபம்

சாதகம் செய்யத் தொடங்கியவன் அந்த நிலையை இன்னும் எட்டாவிட்டால் கூட விஷயங்களில் பற்று வைப்பானா?

37. படைஎடுத்து அமர்கண் சாரும்ஓர் வீரன்
பகைஞரைச் சயம்கொளா விடினும்
விடைஎனப் பொருதுஆங்கு இறத்தலே அன்றி
வெந்நிட உன்னிடான் அதுபோல்
கடைஎன விடயம் இகழ்ந்துபேர் இன்பம்
கருதினோன் பெறுகலா விடினும்
இடையறாது அதைநாடுவதுஅலால் மறந்தும்
எண்ணுமோ மண்ணின்வாழ்க் கையையே.

படையுடன் போர்க்களம் செல்லும் ஒப்பற்ற வீரன் பகைவரை வெற்றி கொள்ளாத போதும், காளை போல் அப்பகைவரோடு போராடி அந்தப் போர்க்களத்தில் இறந்து போவதை விடுத்து, புறமுதுகு காட்டி ஓடுவானோ? ஞானப் பயிற்சி தொடங்கியவன் அது கைகூடி அவ்விற்பத்தைப் பெறாமல் இருந்தான் ஆயினும், ஒருகணமும் இடைவிடாது அவ்விற்பத்தை எப்பொழுது அடைவேன் என்று எண்ணுவதே அன்றி மறந்தாயினும் தான் முன்னர் இகழ்ந்து கைவிட்ட இல் வாழ்க்கையை மீண்டும் நினைப்பானோ?

38. இந்திர சாலத்து ஒருநகர் காண்போர்
எனத்தனு முதல்பிர பஞ்சம்
நந்தினும் கெடினும் பூரியா வாடா
நன்மனச் சனகன்ஆ தியரும்
மந்திரி முதலோர் மீதுபு பாரம்
வைத்தொர்ஏ காந்தத்துள் வதியாத்
தந்தொழில் ஒருக்கிச் சமாதீதற்று அன்றோ
தவிர்ந்தனர் கரணவா தனையே.

மக்கள் இந்திர சால வித்தையினால் உண்டாக்கப்பட்ட ஒரு நகரைச் பொய்யென்று அறிந்து வேடிக்கையாகக் கண்டு களிப்பார்கள். அதுபோல உடல் முதலான பிரபஞ்சம் எல்லாம் மாயையின் செயல் ஆகிய பொய் என்று அறிந்து, அவை மேன்மையாய் விளங்கும் போதும், அழிவு வந்த போதும் மகிழ்வும் வருத்தமும் கொள்ளமாட்டார்கள். குற்றமில்லாத சித்தம் உடைய சனக மன்னர் முதலானோரும் மந்திரி முதலானவர்களிடத்தில் அரச பாரத்தை எல்லாம் ஒப்புவித்து, தனிமையில் இருந்து கொண்டு தமது அரச காரியங்களை எல்லாம் ஒழித்துவிட்டு, ஞான சமாதி கூடியல்லவோ அந்தக் கரண வாதனையை ஒழித்தார்கள்!

39. சொற்றிடின மயக்க மற்றுஉதித்து உளஅச்

சுகரும்ஒண் தாதையைத் துறவா
உற்றுஇரும் சமாதீ உற்றுஅகப் பற்றும்
ஒருவிவீடு அடைந்தனர் சனகர்
முற்றவ முனிவர் நால்வரும் ஒருநாள்
முகப்பிதா விடத்துஅவன் வளத்துஓர்
பற்றும்அற்ற அகப்பற் றையும்உயர் சமாதீ
பணிஒழித்து எணியவீடு அடைந்தார்.

சொல்லும் இடத்து, பிறக்கும்போது மயக்க இருள் இன்றித் தோன்றிய அந்தச் சுக முனிவரும் பிதாவினைத் துறந்து, பெருமை மிக்க ஞான சமாதியை அடைந்தார். மற்ற அகப் பற்றினையும் நீக்கி, வீடுபேறு அடைந்தார். சனகர் முதலான தவமுனிவர் நால்வரும், நான்முகனாகிய தமது தந்தையிடம் உள்ள செல்வங்களின் மேல் ஒரு பற்றும் இன்றித் துறந்து, உயர்ந்த ஞான சமாதி கூடி அகப்பற்றினையும் ஒழித்து, அதனால் தாம் கருதிய வீட்டின்பத்தையும் அடைந்தார்கள்.

44 | வைராக்கிய தீபம்

40. தத்துவம் உணர வேண்டினோன் மனைமுதல்
 சகலமும் விடுத்துமெய்ஞ் ஞான
 முத்திரை திகழச் சமாதீஉற்று அல்லால்
 முடியுமோ எனஉமை முதலா
 வைத்ததன் குழாத்தை ஒருவிநீள் கல்லால்
 மரத்தின்நீ முலில்சமா தியைஉற்று
 அத்தனே உணர்த்தி னான்எனில் பினும்வேறு
 அறைதல்நம் மிகுமடன் அன்றே.

இறை இயல்பை அறிய விரும்பினோன் மனைவி
 முதலான எல்லாப் பற்றுக்களையும் விட்டு நீங்கி
 மெய்ஞ்ஞான முத்திரை விளங்க ஞான சமாதியை
 அடைந்தால் அன்றி, அதனை அறிய இயலுமோ?
 உமை முதலாய் உள்ள தனது கூட்டங்களை எல்லாம்
 நீங்கி, கல் ஆல மரத்தின் நிழலின் கீழ் ஞான சமாதி
 அடைந்து சிவபெருமானே இருந்தான் என்றால்,
 பின்னரும் வேறு உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டாகக்
 கூறுதல் நமது அறியாமையே.

41. எடுத்துஉள குடும்பச் சுமையொடுசுண்டு ஒருவன்
 எங்ஙனம் ஞானஆ சானை
 அடுத்துஅவன் ஏவல் தொடுத்துஅருள் சுரக்கும்
 அளவுநின்று உளம்மகிழ்ந்து அன்னோன்
 கொடுத்தநாள் வாங்கிக் கொளும்பர மார்த்தம்
 கூடினும் காலம்ஆ திகளால்
 தடுத்துஉரை தொழிலை விடுத்தலால் சமாதி
 சார்ந்துஅஃது உணரவும் படுமே.

ஒருவன் தான் ஏற்றுள்ள குடும்பச் சுமைகளை
 விடாமல், ஞான குருவை அடைந்து, அவருக்கு
 முழுமையான கருணை உண்டாகும்வரை அவருக்கு
 எவ்வாறு ஏவல் செய்ய முடியும்? பணிவிடையினால்

அக்குருவும் மகிழ்ந்து அருளும் போதுதான் ஞானோபதேசத்தைப் பெறுவான். கால தேச முறைகளால் அந்தக் குருவை அடைந்து, அருள் பெறக் கூடுமாயினும் மனோ வாக்கு காயங்களை அடக்கினாலன்றி ஞான சமாதி கூடி ஞானத்தை அறியக் கூடுமோ?

42. தனித்துஇருந்து ஒருதம் மனத்தைஐம் பொறிவாய்த்து
அடுத்துஅகப் படுத்திஃது எத்தை
நினைத்துஎழா நின்றது என்றுநோக் குநரே
நீக்குவர் வாக்கொடு தொழிலைப்
பினைத்தடை யாம்போக் குவர்இல்வாழ்க் கையையும்
பேச்சைநாள் தொறும்பழ குநர்ஈது
அனைத்தின்ஒன் றேனும் விடார்பிறர் காண்ப
தன்மையால் அகப்பற்றே விடுப்பார்.

தனிமையை அடைந்து ஒப்பற்ற தம் மனத்தினை ஐந்து பொறி வழியே செல்லவிடாது உள் வாங்கி அகமுகப் படுத்த வேண்டும். இந்த மனம் எதை நினைத்து எழுகின்றது என்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு காண்பவரே வாக்கு, உடல் ஆகியவற்றை நினைத்துக் கொண்டு மனம் எழுகின்றது என்று அறிந்து, அவ்வாக்கினால் சொல்லும் தொழில்களையும், உடலால் செய்யும் தொழில்களையும் நீக்கி விடுவர். வாக்கு சொல்வதையும் உடல் செய்கின்ற தொழில்களையும் விட்டுவிட்டால் இல்வாழ்க்கைக்குத் தடை வரும். எனவே பின்னால் இந்த இல்வாழ்க்கையையும் விட்டு நீங்குவர். கல்வியறிவு இருந்தும் வீண் பேச்சுப் பேசுகின்றவர்கள் மனோவாக்கு காயங்களால் செய்யும் தொழில்களை விடமாட்டார்கள், அகப்பற்றைத் தான் நீக்கிவிட்டதாக பிதற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

46 | வைராக்கிய தீபம்

43 தந்தைதாய் முதலாம் பந்தம்நீங் கிலர்கள்
தாம்உயும் நெறியதுஇன்று எனும்சம்
பந்தனார் உரையும் வேண்டியது எய்தப்
படாது சுற்ற மும்விடா விடினென்
எந்தைவாக்கு அரையர் உரையும்ஆ தியவாக்
கியம்பிர மாணம்ஆம் எனக்கொள்
புந்தியார் புறப்பற்று உறஅகப் பற்றைப்
போக்கவாய்ப் போக்குதல் இலரே.

‘தந்தை தாய் முதலான பற்றுக்களை விட்டு
நீங்காதார்க்கு உய்ந்து போவதற்கு உரிய வழி இல்லை’
என்று கூறிய திருஞான சம்பந்தர் சொல்லையும்,
‘பெண்டிர் முதலான சுற்றத்தை விடாவிடின், தாம்
அடைய வேண்டியவற்றை அடைய இயலாது’ என்று
சொன்ன நாவுக்கரசர் சொல்லையும் சத்தியம் எனக்
கருதும் நல்ல அறிவு உடையோர், புறப்பற்று இருக்க
நாம் அகப்பற்றை ஒழிப்போம் என்று வாயினால் கூட
சொல்லமாட்டார்கள்.

44. விடுக்குநர் புறப்பற்று அதின்உயிர்ச் சார்பை
விடுத்துமற் றையபொருட் சார்பைப்
பிடிக்குதல் ஒழுங்குஅன்று எனின்உறை இடமும்
பேணுறாது ஒழித்தல்தீது எனவே
படிக்கண்நீ உரைக்கக் கேட்டனம் உனைப்போல்
பற்றிநோக் காமையின் அன்றோ
இடுக்கணென்று அனைத்தும் விடுத்தனர் உலகம்
ஏத்துபத் தீரகிரி முதலோர்.

“சுற்றத்தாரை விட்டு நீங்கி, பொருள் சார்பை
மட்டும் வைத்துக்கொண்டு அகப்பற்றை ஒழிக்க
முயலக் கூடாதா? புறப் பற்றுக்களில் உறவினர்களைத்
துறந்து விட்டாலும் பொருள்களிடம் வைத்த
ஆசையையும் விட்டுவிட வேண்டும் என்றால் வசிக்க

ஒரு இடமாவது வேண்டுமல்லவா?" (என்று சீடன் சொல்ல குருவானவர் வேடிக்கையாகக் கூறுகிறார்) "வசிக்க இடம் வேண்டுமே என்று நீ ஒருவனே சொல்லக் கேட்டோம். உன்னைப் போல ஆராய்ச்சி செய்யாமல் அல்லவா பத்திரகிரி முதலான பெரியோர்கள் அனைத்தையும் துறந்தார்கள்".

45. துறந்தவன் பொருள்சார்பு உறஅறிவு இலாக்குத்
 தூயஞ் ஞாதிசாத் தீரங்கள்
 அறைந்துஇதம் பேசிப் பொருள்கவர்ந் ததனால்
 அச்சமும் இச்சைஆ திகளும்
 செறிந்துஉற அகத்துஉண்டு இனியஊண் இருக்கும்
 செய்தியால் நெய்சொரி தழல்போல்
 இறந்திடா மனவா தனைபினைத் தனதுஓர்
 எண்ணத்தைஎவ் வணத்தினால் முடிப்பான்.

உற்றார் உறவினர் என்ற பந்தங்களை விட்டு நீங்கியவன், கல்வியின் பயனால் சிறந்த ஞான சாத்திரங்களை இதமாக உபதேசித்து அதன்மூலம் பொருள் ஈட்டுகிறான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இதனால் ஏற்படும் பயன் என்ன? பொருள் சேர்ப்பதில் ஆசையும், அதைக் காக்கவேண்டுமே என்ற பயமும், அதனால் குரோதமும் தான் ஏற்படும். சுவையுள்ள உணவை விரும்பி உண்பதால் மனதில் ஆசாபாசங்கள் அதிகரிக்கும். இது தீயில் நெய்யை ஊற்றியதுபோல ஆசைத் தீயை வளர்க்கும். இப்படிச் செல்வங்களின் மேல் ஆசை கொண்டவனால் எப்படி அகப்பற்றினை ஒழிக்க முடியும்?

46. பொருள்அறத் துறந்து பயிக்கம் ஏற்று அருந்திப்
 பொருந்தினும் ஓர்இடம் பிடித்துஉள்
 வெருள்அறப் பனிஆ தியின்உடற் பழக
 வேண்டும்இன்று ஆகுதல் தானும்

48 | வைராக்கிய தீபம்

இருள்அறத் தீபம் ஏற்றல்முன் தொழில்கள்
என்றும்வேண் டிடுதலால் இடரும்
அருள்அறச் சிதலை முதல்உயிர்க்கு உறுகண்
ஆற்றலும் அதன்பொருட்டு ஆம்ஆல்.

பொருட் சார்பினையும் துறந்து, பிச்சை ஏற்றுண்டு
ஓர் இடத்தைப் பற்றிக் கொண்டு இருந்தாலும், மனபயம்
அகலவும், பனி முதலியனவற்றால் உடல் பழகவும்
வேண்டும். பழக்கம் இல்லாவிடில் இருள் அகலத்
தீபம் ஏற்றுகை முதலான தொழில்கள் எக்காலத்தும்
வேண்டும். ஒரே இடத்தில் வசிப்பதால் உயிர்க்
கருணை இன்றி ஏறும்பு முதலான அற்ப உயிர்களுக்குத்
துன்பம் இழைக்க நேரிடும்.

47. பிறிதுநோய் தன்னோய்* போன்றுபோற் றானேல்
பெரிதுநூல் அரிதின்தீர்ந்து உணர்ந்த
அறிவினால் உண்டோ ஆவதுஎன் றமையால்
அறைதரு சராசரம் எவைக்கும்
சிறிதும்ஓர் துயரம் மறவிஉற் றேனும்
செய்யுமே மெய்உணர்வு அடைவான்
மறுஅறு துறவைப் பொன்செய்வா ணிகர்போல்
வருந்தீநாள் தொறும்வளர்ப் பவனே.

பிறிதோர் உயிருக்கு வந்த துன்பத்தினைத்
தனக்கு வந்த துன்பம் போலக் கருதாவிடில், பெரிய
நூல்களை அரிதாகக் கற்றமையால் பயன் உண்டோ?
இவ்வாறு திருவள்ளுவர் சொன்னபடி இங்குள்ள
எல்லா உயிர்களுக்கும் ஒருவன் மறந்தாயினும் துன்பம்
செய்வானோ? நின்றல், இருத்தல், கிடத்தல், நடத்தல்
முதலிய செயல்கள் உயிர்களின் நாசத்துக்கு ஏதுவாகும்.

* "அறிவினான் ஆகுவதுண்டோ பிறிதின் நோய்
தம்நோய் போல் போற்றாக் கடை". -திருக்குறள்

அதனால் உயிர்க்கொலை புரியாது, தங்க நகை வியாபாரிகள் எப்படித் தங்கள் லாபத்தைப் பெருக்கிக் கொள்கிறார்களோ அதுபோல அதே நினைவாக துறவறத்தினை பெருக்கிக் கொள்ள சலிப்படையாமல் முயலவேண்டும்.

48. தனக்குஇனி யவன்ஆம் வகைசரா சரங்கள்
நினைகஎன்று உமைக்குஉரைத் ததுவும்
வினைக்கடல் கடந்த பரதர்* முன் சிவிகை
சுமந்துசென் றதுவும்ஓர் மேலோர்
பினைக்கொல்பாம்பு ஆதி உறுதலம் செலுங்கால்
பேணலின் தமைநடந் தீடும்போது
இனக்கறை யான்ஆ தீயமரி யாதுஅங்கு
உரம்முரி யாதுஇயங் கிடுவார்.

உமைக்கு சிவபெருமான், “தன்னை ஒருவன் எப்படிப் பாதுகாத்துக் கொள்கிறானோ அதேபோல உலகத்திலுள்ள எல்லா உயிர்களையும் காப்பாற்ற வேண்டும்” என்று உபதேசித்தார். பிறவி என்ற பெரிய கடலைக் கடந்தவரான பரத முனிவர், அரசனின் பல்லக்கைத் தூக்க நேரிட்டபோது, வழியில் ஊர்ந்த சிறு உயிர்களைக் கூட மிதிக்காமல் நடந்து சென்றார். இதை அறிந்த ஞானிகள் பாம்பு முதலிய விஷ ஜந்துக்களிடமிருந்து நம்மை எப்படிப் பாதுகாத்துக் கொள்கிறோமோ அதைப்போல கரையான் ஏறும்பு முதலிய சிறு உயிர்களுக்குக் கூடத் தீங்குவராமல் பாதுகாப்பார்கள். புல் பூண்டுகளுக்குக் கூட தீங்கு செய்யமாட்டார்கள்.

* ஜடபரதர் என்ற ஞானி

50 | வைராக்கிய தீபம்

49. தம்மிடத் தேனும் தமக்குஇனி யவர்பால்
 ஏனும்ஓர் இடர்வந்து சாரின்
 அம்மஊழ் முறைஎன்று அறிந்தும்ஏழ் கடல்ஓர்
 அணுவென உருகும்என் போல்வார்
 இம்முறை துயர்வேறு உயிர்உறின் இரக்கம்
 இன்றிஅது அன்றியும் தம்மால்
 வெம்மைய கொலைஒன்று அடையினும் அதன்ஊழ்
 என்பதுஎன் மிகமுகம் மலர்ந்தே.

தம்மிடத்திலோ, தமக்கு இனியவராய் உள்ள
 சுற்றத்தார் இடத்திலோ ஒரு துன்பம் வந்து சேர்ந்தால்,
 அது ஊழ்வினையின் பயன் என்று அறிந்து இருந்தும்,
 ஏழ்கடல்களும் ஓர் அணு என்று சொல்லுமாறு
 நெஞ்சம் நெக்கு உருகி கண்ணீர் சொரிவர். இவர்கள்
 முறைப்படி வேறு ஓர் உயிர் துன்பம் அடையின்
 இரக்கம் இன்றி இருக்கின்றனர். அது அன்றியும்
 தம்மால் ஓர் உயிர் கொலையுண்டபோது, மிக
 முகமலர்ச்சியுடன் அதனுடைய ஊழ் வினை என்று
 சொல்வது ஏன்?

50. இம்மையின் இகழ்ச்சி மறுமையில் சிறுமை
 எய்தும்என்று உயிர்க்கொலை புரியாச்
 செம்மைபைங் கனகம் ஆதிகைப் பற்றாத்
 துறவினைச் சிலர்அடைந் தீடினும்
 தம்மைஒத்து உயிர்கள் அனைத்தையும் காணும்
 தயவுஉயர் தபனியம் முதல
 மும்மையும் ஓட்டில் காட்டில்அன் னையில்காண்
 துறவுஒருஓர் தவர்க்குஅலால் முடியா.

இம்மையில் உயிர்களால் பழிப்பும், மறுமையில்
 பிறவித் துன்பமும் வரும் என்று கருதி, உயிர்க் கொலை

செய்யாத செம்மையினையும், பொன், மண், பெண் என்னும் மூவகையில் பற்றில்லாத துறவினையும் இம்முறையில் சிலர் அடைந்துள்ளனர். ஆயினும் தம்மைப் போல் உயிர்கள் அனைத்தையும் காணும் கருணையும், பொன்னை ஓட்டினைப் போலவும், நிலத்தைக் காட்டினைப் போலவும், பெண்களை அன்னையைப் போலவும் காணும் துறவும் ஒருசில துறவிகளுக்கு அன்றி மற்றவர்க்கு முடியாது.

51. அறைதலில் கொல்லா நலத்தது நோன்மை
எனஅருள் துறவுசார் அகத்துஊடு
உறுமஃது உறவே சினம்அழக் காறுஅங்கு
உறாமையால் கொடுஞ்சொல் கூறாமை
புறம்உரை யாமை மருவிய இரண்டால்
பொருவின்மெய் உறுதிஊர்ந்து உரைத்தல்
நிறைபெரும் தவத்தோர் வாக்கின்இந் நான்கு
நிகழும்என்று இயம்புவர் நெடியோர்.

உயிர்களைக் கொல்லாத நலத்தினை உடையது தவம் என்பார் திருவள்ளுவர். அதனால் பற்றற்ற துறவுடையோர் உள்ளத்தில் உயிர்க் கருணை நிலை பெற்று இருக்கும். அவ்வாறு இருந்தால் அவ்வுள்ளத்தின் கண் உயிர்கள் மேல் கோபமும் பொறாமையும் வந்து சேராது. எனவே கோபம் இல்லாமையால் கொடுஞ் சொல் கூறார். பொறாமை இன்மையால் புறங்கூறார். இவை இரண்டும் கூறாமையால் உண்மையையே கூறுவர். புறங்கூறாமையால் வீடுபேறு அடைவதற்கான நெறியை ஆராய்ந்து கூறுவர். கோபம், பொறாமையின்மை, புறங்கூறாமை, உண்மையே கூறுதல் இந்த நான்கு நெறிகளும் நிறைந்த தவம் உடையார் பேசும்போதே அவர்தம் பெருமை விளங்கும்

52 | வைராக்கிய தீபம்

52. கான்றசோறு அதனில் கண்டுபொய்ப் போகம்
 அனைத்தையும் கைவிடுத் திடினும்
 தோன்றுஉல கினைமெய் எனக்கொடு மீக்கூற்று
 உறவிருப்பு அடையின்அத் துறவோன்
 சான்றுஅதாய் உளதன் உளம்இலை எனவும்
 தற்பரா னந்தம்உற் றவனைப்
 போன்றுஇரு விழிமேல் செருகிஈண்டு உரைக்கும்
 பொய்யைஎவ் விதத்தினால் போக்கும்.

மாயையின் செயல்களால் விளையும் பொய்ப் போகங்கள் அனைத்தையும், கக்கின சோறு போல் கண்டு, துறக்க வேண்டும். கானல் நீரைப்போலப் பொய்யாய்த் தோன்றுகின்ற உலகத்தினை உண்மை எனக் கருதி அதனால் கீர்த்தி அடைய விரும்புகிறவன் பேரின்ப நிலையை அடைந்து விட்டவன்போல நடித்தால் அவனுடைய மனச்சாட்சியே “நீ இன்னும் பேரின்ப நிலையை அடையவில்லை” என்று இழித்துக்காட்டும். மேலும், உலகத்தவர்க்கு தான் அமைதி நிலை அடைந்தவன்போல் கண்களை மேலே செருகி ஏமாற்றுபவன் எவ்வாறு அந்தப் பாபத்தைப் போக்கிக் கொள்வான்?

53. இத்திறன் அருள்கைப் பிடித்துஎலாம் விடுத்தோன்
 ஏவலன் ஒருவனோடு உறினும்
 சித்தசஞ் சலம்உண்டு அவன் ஓர்ஓர் காலை
 செய்யும்செயல் பிழைக்கின்உட் சீற்றம்
 வைத்திப் படுத லால்தனது உடற்பால்
 வந்துஒரு பிணிஉறில் துணிவோடு
 அத்தனேஉளன் என்று இருத்தலின் இருத்தல்
 அரிதுஅனோன் தனைஉறின் அதனால்.

எல்லா உயிர்களையும் தன்னுயிர் போல் நினைத்துக் கருணை காட்டுகிறவன் மற்ற ஆசைகளை எல்லாம் துறந்துவிடுகிறான். ஆனால் வேலையாள் ஒருவனைப் பணிசெய்ய வைத்துக்கொண்டால் அவன் தவறு செய்தால் கோபம் வரும். தனக்கு நோய் வந்தால் சிவனே துணை என்று பொறுத்துக்கொள்ளலாம். ஏவலாளுக்கு நோய் வந்துவிட்டால் அவனைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு வந்து சேரும். இத்தகைய காரணங்களினால் சித்த சஞ்சலம் உண்டாகும்.

54. யாதுயாது ஒருவன் நீங்கியான் நோதல்
அதனினால் அதனினால் இலன்என்று
ஓதலால் அனைத்தும் துயர்தரும் எனநீத்து
உயர்பரம் பொருளினைக் காட்டும்
தீதுஇல்ஓர் குரவன் எங்குஉளன் எனவே
தேடுமால் அலைகடல் சூழும்
பூதலம் மிசைஓர் துறவினோன் நறவு
பொலிமலர் தேடும்வண்டி னைப்போல்.

“யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன்”. திருக்குறள்

எத்தனைக் கெத்தனை பொருள்களின் மீது உள்ள ஆசையைத் துறக்கிறோமோ அத்தனைக்கத்தனை அவை கிடைக்கவில்லையே என்ற ஏக்கமும் துக்கமும் இல்லை, என்று வள்ளுவர் கூறுகிறார். ஆகையால் மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொன்னாசை ஆகிய எல்லாமே துன்பத்தைத் தான் தரும் என்று தீர்மானித்துக்கொண்டு அடியோடு துறக்க வேண்டும். துறவறம் பூண விரும்புகிறவன் தேன் உள்ள மலரை வண்டு தேடுவது போல கடல் சூழ்ந்த இந்த உலகத்தில் கருணை, பக்தி, வைராக்கியம், ஞானம் என்ற நான்கும் நிரம்பிய ஞான குருவைத் தேடி அடைவான்.

54 | வைராக்கிய தீபம்

55. சமரம்உற் றிடாது புறம்திரி ஒருவன்
 தனதுஎதிர் அடைதரு படைக்கைக்
 குமரரை நோக்கி மிகுபராக் கிரமம்
 கூறினும் தேறலர் அதுபோல்
 அமர்தரத் துறவு சமாதீஓ தீடினும்
 அவற்றினுக்கு அயல்நடை யினரேல்
 தமர்எனத் துணிவுற்று அவரொடும் பழகார்
 தத்துவ நிலைதலைப் படுவார்.

போர்க்களத்தில் புகுந்து ஆயுதம் ஏந்தி யுத்தம் செய்யாமல் வேடிக்கை பார்த்தவன், போரிட்டுக் களைப்படைந்த வீரர்களைப் பார்த்துத் தன்னுடைய வீர பராக்கிரமத்தைப் பற்றிப் பெருமை அடித்துக்கொள்கிறான். அவனை வீரன் என்று ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. அதைப் போலத் துறவறம் சமாதி இவற்றைப் பற்றி எவ்வளவு தெளிவாகப் பேசினாலும் அதைப் பின்பற்றி நடக்காதவர்களை ஞானம் பெற முயல்பவன் அணுக மாட்டான்.

56. நீர்இடத்து அன்றி அந்தரத்து இடையே
 நிகழும்ஓர் மரைகொள விரும்பார்
 பாரிடத்து எவரும் விநோதிகள் சாலம்
 பண்ணல்என்று எண்ணிமற் றதுபோல்
 சீர்உடைத் துறவு சமாதீபெற்று உலகில்
 திகழினும் உயிர்க்குஎலாம் தயவும்
 சார்அருள் குருபத் தீயும்இலார் தமையும்
 தமர்எனப் பழகவும் தகுமே.

உலகத்தோர் நீரில் பூக்கும் தாமரையைப் பறிக்கத்தான் விரும்புவார்கள். ஆகாயத்தாமரை என்ற கற்பனைப் பூவைப் பறிக்க மாட்டார்கள். ஜாலத்தைக் காட்டும் மந்திரவாதி இல்லாததை இருப்பதுபோல்

காட்டுவான். சில துறவிகள் துறவு சமாதி நிலைகளை அடைந்தது போல ஜாலத்தைக் காட்டுவார்கள். குருபக்தியும் சீவ காருண்ணியமும் இல்லாத இப்படிப்பட்டவர்களை அணுகிப் பழகக்கூடாது.

57. இதுநெறி எனஓர் ஊர்க்குமற்று ஒருவன்
ஏகினும் ஆத்தன்வாய்க் குறிகள்
அதுதனில் காணா இடத்துஉல கரும்ஓர்
அடிபெயர்த் திடுகலர் அதுபோல்
எதிர்அறு சமாதி ஆதிபெற்று உடையோர்
என்னினும் முன்னவன் உரைத்த
சதுர்மறை யாக மாந்தநிந் தகரேல்
தமர்எனல் அவரையும் தகுமே.

ஒருவன் தன் நண்பன் சொன்ன வழியாக இன்னொரு ஊருக்குப் போகும் போது அவன் கூறிய அடையாளங்களைக் காணாவிட்டால் வழி தவறி விட்டோம் என்று தெரிந்து கொண்டுவிடுவான். அதே வழியில் தொடர்ந்து போக மாட்டான். அதுபோல சமாதி நிலையை அடைந்து உணர்ந்தவர்கள் வேதம், ஆகமம் முதலியவற்றில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் மகா வாக்கியங்களைத் திரித்துக் கூறினாலும் நிந்தித்தாலும் அவர்களுடன் தொடர்பு கொள்வது சரியாகுமா? (ஆகாது)

58. ஈங்குஅறை முறையில் தேர்ந்துபார் இதன்மீது
எங்கணும் தேடியோர் இடத்தின்
ஓங்குஅருள் முதல நான்கும்ஓர் வடிவாய்
உளதுஎன மறையின்ஈற்று உரைகள்
தாங்குநா வொடும்செங் குவளைமார் பொடும்பொன்
சரணாடும் சரண்என அடைந்தோர்
தீங்குஒழித்து அருள்வான் திகழும்ஓர் குரவற்
கண்டுளம் குளிர்ந்தனன் தெளிஞன்.

56 | வைராக்கிய தீபம்

ஒரு சாதகன் மேற்சொன்ன இலக்கணங்களின்படி சீவகாருண்ணியம், ஈசுவரபக்தி, பாச வைராக்கியம், பிரம்ம ஞானம் இவை நான்கும் ஒரு வடிவமாக விளங்கும் ஞான குருவை உலகில் தேடி அலைந்தான். துளசி மாலை அணிந்து, எப்போதும் வேத வாக்கியங்களையே உபதேசிப்பவரும், பொன்போன்ற திருவடிகளை உடையவருமான குருவைக் கண்டு சரணடைந்து விட்டான். அப்படித் தன்னையே சரண் என்று வந்தவனுடைய மனப்பக்குவம் அறிந்து அஞ் ஞானத்தை நீக்கி அருளக்கூடிய ஆசாரியரை அடைந்து உள்ளம் குளிர்ந்தான் அந்த அறிஞன்.

59. காரியம் ஆக லால்சகம் படைக்கும்

காரணன் குலாலனில் உள்ளென்று
 ஓர்இயல்பு எனஏழ் கடலும்ஒன்று ஆக்கி
 ஒப்பிடும் கருணைய னேனும்
 போர்இறை பிறப்புத் தனைஅடைந் தவர்க்குப்
 பினைஉறா வகைகெடப் பார்க்கும்
 கூரிய விழியோன் ஆதலின் அறவும்
 கொடியனும் ஆகும்அக் குரிசில்.

(ஒப்புவமை இல்லாத ஈசனை ஒரு குயவனுக்கு ஒப்பிடுகிறார்.) பாணை, குடம் முதலியன மண்ணின் காரியம். அது சடம். இதைச் செய்பவன் குயவன், அவன் காரணன். அதுபோல மாயை சடம், இதைக் குயவனைப்போலக் காரியப் படுத்துவது (உருவம் கொடுப்பது) கடவுள். (அதனால் கீழ் நிலையிலுள்ள குயவனை ஈசனுக்கு உவமையாகக் கூறினார். இப்படிப் பொருத்தமற்ற உவமை கூறியதுபோல் கிருபா சமுத்திரமான குருவை கொடிய விழிகளை உடையவர் என்று கூறுகிறார்.) கருணைக்கடல்

என்றாலும் தன்னைச் சரண அடைந்த பக்குவ மடைந்த சீடர்களுடைய பிறவித் துன்பங்களை நாசம் செய்கின்ற கூர்மையான விழிகளை உடைய குருவாகையால் மிகவும் கொடியவர். (இகழ்வது போலப்புகழ்ந்து குருவின் கருணையை விளக்குகிறார் சாந்தலிங்க சுவாமிகள்)

60. செப்பிரும் கைலைக் குருமுறை மையில்தன்
சிரமிசைச் சரணம்வத்து உளவோர்
மெய்ப்பரன் அருளை நினைதொறும் உளம்தீ
மெழுகுகல் எனஉரு கிடினும்
மைப்பவம் துடைத்துஅன் பினர்க்குவிடு அளிக்கும்
வல்லபம் உடையமற்று ஒருதான்
ஒப்புமிக்கு இலிஆ கலின்இறை பத்தி
உளனும்அன்று ஆகும்அவ் வும்பன்.

புகழ்பெற்ற திருக்கையிலாய குரு பரம்பரையில் வந்த ஆசான், எனக்குத் திருவடி தீட்சைதந்து அருளியதை நினைக்கும்போதெல்லாம் கல் போன்ற என்மனம் அனலில் பட்ட மெழுகுபோல் உருகி விடுகின்றது. தன்னைச் சரணம் அடைந்த அன்பினர்க்கு அவர்களுடைய பிறவித் துன்பங்களை நீக்கிப் பேரின்ப நிலையை உடனே அளிக்கும் ஒப்பற்ற ஞானி. இவரே வீடு பேறளிக்கும் தன்மை உடையவராதலின் இவர் ஒப்புவமை இல்லாதவர். ஈசனுடைய சொரூபமாகவே இவர் இருப்பதால் பக்தி செய்ய வேண்டிய அவசியம் அவருக்கு இல்லை. (சிவனுக்கு மேல் யாரும் இல்லாதபடியால் யாரை பக்தி செய்வது அதனால் பக்தி இல்லாதவர் என்றார். மீண்டும் இகழ்வது போலப் புகழ்கிறார். ஈசுவர பக்தியை உடையவர் என்பது கருத்து)

58 | வைராக்கிய தீபம்

61. கருடனை நினைவோர் பார்வையால் பிறர்பால்
கடுஒழித் தலில்தனை நினைவோர்
ஒருவரை நோக்கின் அவர்கணும் பாசம்
ஒழித்தல்செய் துறவொடுஏய்ந்து உறினும்
அருள்மகள் புணர்ந்து ஞானசந் ததீபெற்று
அவரொடு மகிழ்ந்துஇருத் தலின்அக்
குருபரன் தன்னைப் பின்னைநேர் இல்லாக்
குடும்பிஎன்று உரைக்கவும் படுமால்.

கருட பகவானை நினைத்து மந்திரம் ஒதுபவர் பார்வைபட்ட உடனேயே பாம்பு கடித்தவனுக்கு ஏறிய விஷம் இறங்கிவிடும். குருவை சதா நினைத்துத் தியானம் செய்பவன் இன்னொருவனைப் பார்த்த உடனேயே அவனுடைய பாசபந்தங்களை நீக்கி விடும் ஆற்றல் உண்டாகிவிடுகிறது. சீடனுக்கே இப்படிப்பட்ட ஆற்றலை அருளும் தவ வலிமையுடைய குருவைப் பெரிய குடும்பி என்று சொல்லக் கூடும். எப்படி என்றால் கருணை என்ற பெண்ணை மனைவியாகக் கொண்டிருக்கிறார். ஞானம் என்ற புதல்வனைப் பெற்றிருக்கிறார். ஆதலால் ஞானாசிரியனைக் குடும்பி என்று சொல்லக் கூடும். (சிறிதும் பாசம் அற்றவர் என்பதை இப்படி வலியுறுத்துகிறார். பாச வைராக்கியம். உடையவர் என்பது கருத்து)

62. குலவுசெங் கதிரோன் இருளினை உணராக்
கொள்கைபோல் தான்ஒரு காலும்
சொலும்அறி யாமை அறிகிலா ஞானத்
தோன்றலே எனினும்அத் தூயோன்
இலகும்ஆனந்த உருவினை அணுக்கட்கு
ஈந்ததற்கு இணைஒரு துணையின்
மலஉடல் அவர்பால் கவர்தலின் இஃதுஓர்
மடமைபெற்று உடையனும் ஆமால்.

அனைவராலும் போற்றப்படும் செங்கதிர் கொண்ட சூரியன் இருளை அறிய மாட்டான் போல், நான்முகன் முதலியோரால் புகழப்படும் ஞானகுரு அந்த இருளுக்கு ஒப்பு என்று சொல்லும் அறிவின்மையை ஒருகாலும் அறியாத ஞானமுடையவன் ஆயினும் குற்றமற்ற தன் ஆனந்த வடிவத்தினை உயிர்களுக்குக் கொடுத்து, அதற்கு ஈடாக இழியமலவுடலை அவர் கையில் வாங்கிக் கொள்கிறார். அதனால் அந்த ஞானகுரு அறியாமை உடையவனும் ஆவார்.

63. வதுவைநாள் மறையோர் வழங்கியாத் தீரையின்
மற்றுஅருந் ததியைநோக் குதலின்
இதுவும்ஒன்று எனத்தம் உடல்பொருள் ஆவி
ஈயும்எம் போலிகள் தமக்கும்
குதிரைகொண் டிடஅன்று அடைந்துஉடல் ஆதி
கொடுத்தவன் போல்கொடுப் பவர்க்கும்
பொதுமைஉற்று இவண்ணூர் மானுடன் தானாய்த்
திகழும்அப் பூரண புராணன்.

திருமண வேளையில் அந்தணர் தம் குல வழக்கப்படி செல்கின்ற காசி யாத்திரை போலவும், மணப்பெண் அருந்ததியைப் பார்ப்பது போலவும், இதுவும் ஒரு சடங்கு எனத்தம் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றினையும் கொடுப்பவர்கள் எம் போன்ற மந்தமான சீடர்கள். பாண்டியனுக்காகக் குதிரை வாங்கச் சென்று, திருப்பெருந் துறையில் ஞான குருவை அடைந்து உடல், பொருள் ஆவி மூன்றினையும் இறைவனுக்குக் கொடுத்த மாணிக்க வாசகர் உண்மையான பக்தர். பரிபூரணனாகிய ஞானாசிரியர் போலி அன்பர்களுக்கு மனித உருவிலும் உண்மை பக்தர்களுக்கு மானைக் கரத்தில் ஏந்திய சிவபெருமானாகவும் காட்சி தருகிறார்.

60 | வைராக்கிய தீபம்

64. பாரின்அட் டாங்கா திகளொடுஅக் குரவற்
 பலதரம் வலம்வந்து பணிந்து
 சீரிய துதிசெய்து அனுதினம் அவற்றால்
 திருவுளத்து அடைக்கவும் பட்டுத்
 தூரமோடு அணிமை அறஇறை கருணை
 சுரக்குநாள் அளவுநின்று ஏவல்
 ஆர்இவன் தனக்குஒப்பு எனச்செய்து ஒண்சரண்
 பெற்றுஅறியவேண் டெழுமுது அறிந்தான்.

அந்த ஞான குருவைப் பூமியின் மேல்
 அட்டாங்கமாக விழுந்து பலமுறை வணங்கி, எக்காலமும்
 வழிபாடு செய்வான். அதன் மூலம் ஞானகுரு இவன்
 பக்குவன் என்று அறிந்து தன் திருவுளத்தில் அவனை
 நினைத்துக் கொள்வார். குரு சினங்கொண்டமைக்காக
 அவரை விட்டுத் தொலைவில் செல்லாமலும்,
 மகிழ்ந்திருக்குங் கால் அண்மையில் நெருங்காமலும்
 அவருக்குப் பணிவிடைகள் செய்வான். குருவின்
 மனதில் கருணை பிறக்கும் வரையில் “இவனுக்கு
 நிகராக யாராலும் தொண்டு செய்ய முடியாது”
 என்று புகழும்படி அவருக்குத் தொண்டு செய்வான்.
 இதனால், குருவின் திருவடித் தீட்சை பெற்று, வீடு
 அடைவதற்கான உபதேசத்தையும் பெற்றான்.

65. சற்குரு அருளால் ஐயமும் திரிவும்
 தான்அற மறைமுடிவு உணர்ந்த
 பின்குரு பரந்தாள் முன்சரண் புகுந்த
 பெரியவர் இனமரீஇ இருந்துஒண்
 சொற்களின் அரிய பொருள்கள்தேர்ந்து அவணம்
 தொலைத்துஒரு சிறிதுநாள் பின்னர்
 கற்குதல் ஆதி அனைத்தும்நீத்து என்றும்
 ஞானசா தகத்தின்நாள் கழிப்பான்.

சற்குருவின் அருளினால் உள்ளத்தில் எழும் சந்தேகங்கள் எல்லாம் நீங்கும். ஒன்றை மற்றொன்றாகக் காணும் விபரீதமும் நீங்கும். (கயிற்றைப் பாம்பாக எண்ணி மருள்வது போல) அப்படி வேதங்களின் சாரங்களை உணர்ந்து கொண்ட பிறகு குருவின் பாதங்களைச் சரண் அடைந்த பெரியோர்களின் சமீபத்திலேயே இருப்பான். அவர்களோடு சாத்திரங்கள் சொல்லும் நெறிகளைப் பற்றிக் கலந்து பேசுவான். அப்படி உரையாடித் தெளிவு பெறுவான். பிறகு சிரவணம் (கேட்பது) மனனம் (இடைவிடாது சிந்தனை செய்தல்) முதலிய எல்லாவற்றையுமே விட்டு விட்டுத் தனிமையில் ஞானம் பெறுவதற்கான சாதகத்திலேயே தன் நாட்களைக் கழிப்பான்.

66. அரும்பொறி இன்மை பழிஅன்று யார்க்கும்

அறிவுஅறிந்து ஆள்வினை இன்மை
பெரும்பழி எனலாம் ஒருவன்வீட்டு இன்பம்
பெறாமைகொடு இகழ்கலர் பெரியோர்
விரும்புஅஃது அடையும் வகைஅருட் குருவால்
விளங்கியும் உளங்கையில் கனிபோல்
வரும்படி நாளும் முயன்றுஉறா என்போல்
மதிஇலார் தமைஇகழ் வதலால்.

ஊழ்வினையின் காரணத்தால் ஒருவன் நல்ல காலம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டால் அதை யாரும் பழிக்கமாட்டார்கள். ஆனால் தன்னால் செய்ய முடிந்தும் அறிய வேண்டியவற்றை அறிய முயற்சி செய்யாமல் இருப்பவரை உலகம் பழிக்கும் என்று வள்ளுவர் கூறுகிறார். அதைப்போல ஒருவன் சாதகனாக இருந்தும் நிட்டை கூடிவராமல் இருந்தால் அதைப் பெரியோர் பழிக்க மாட்டார்கள். தமக்கு அருள் செய்த குருவின் உபதேசப்படி உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல்

62 | வைராக்கிய தீபம்

அந்த நிலை கிடைக்கும்படி சாதகம் செய்யாவிட்டால் அந்த அறிவிலிகளைப் பெரியோர் இகழ்வார்கள்.

(இடையறாது ஞான சாதகம் செய்ய வேண்டும் என்பது கருத்து)

இதுவரை புறப்பற்றுக்களை நீக்கி ஞானாசிரியரை அடைவதைப் பற்றிக் கூறினார். இனி சாதகம் செய்ய வேண்டிய முறைகளைக் கூறுகிறார்.

67. பகர்தரு தொழில்கள் அனைத்தும்ஓர் சிறிது
பண்ணவேண் டுவபணி விடுத்துப்
புகல்உரை அடக்கித் தனிஇடத்து இருந்து
போற்றிசெய்து அருட்குரு பதம்பின்
மிகமுயன்று இதய வருத்தம்எய் தாமல்
மெலிந்துகை வடுதல்செய் யாமல்
அகமுகம் ஆக்கி மனத்தைநாள் தொறும்ஓர்
ஐம்புலன் ஒழித்துஅசைவு அறுப்பான்.

விதிக்கப்பட்ட தினசரிச் செயல்கள் அனைத்தினுள்ளும் அவசியமான சிலவற்றை விரைவில் செய்து, பின் பேசாது மவுனமாகித் தனிமையில் இருந்து அருள் செய்த குருவின் திருவடிகளை வணங்க வேண்டும். பின் அவர் கூறிய முறைப்படி மனத்தை அடக்கி, முயற்சியுடன் எவ்வித மனவருத்தமும் இன்றி இருக்க வேண்டும். எப்படி அடக்கினாலும் இது அடங்குவது இல்லை என்று உள்ளம் வருந்தி அவ்வழியை விட்டு நீங்காது இருக்க வேண்டும். மெல்ல மெல்ல அம்மனத்தினை வெளியே செல்ல விடாது தடுத்து உள்முகமாக்கி ஐந்து புலன்களையும் அடக்கி, மனம் கருதும் பிற எண்ணங்களை நீக்குபவனாக இருக்க வேண்டும்.

68. உச்சிஅம் போதில் மீதரும் பசிக்குஅவ்
 வூர்வல மாய்இலம் தோறும்
 பிச்சைகை இடையில் காடிசூ மேனும்
 பெற்றது பற்றிஉள் வெறுப்போடு
 இச்சைஅற்று அருந்திப் பொருந்த ஏகாந்தத்து
 இடையினும் தாகம்வந்து அடையின்
 நச்சிநீர் ஊரில் புகுந்து உறாது ஏரி
 ஆதியில் அருந்துதல் நன்றே.

உச்சிப் பொழுதில் மிகுந்த பசி வரும் போது, அந்த ஊரினை வலமாக வந்து, வீடுதோறும் சென்று காடியோ கூழோ இவற்றைக் கையில் பிச்சையாக ஏற்று, விருப்பு வெறுப்பு இன்றி உண்ண வேண்டும். பின் தனியிடத்தில் இருக்க வேண்டும். நீர்த்தாகம் ஏற்பட்டால் அதற்காக ஊருக்குள் செல்லாது, ஏரி போன்ற நீர் நிலைகளுக்குச் சென்று நீர் அருந்த வேண்டும்.

69. ஞானசா தகன்மற்று உதயம்ஆ தியில்ஊண்
 நயக்கொணா மயக்கம் ஆதலினும்
 ஈனம்ஆர் விந்து மிகும்எனா அகன்றோர்
 இகழ்ந்துகை விடுத்தவா தலினும்
 தான்இரந்து ஒருபோழ்து அருந்திடும் உணவும்
 சமம்அலால் தாழினும் மிகினும்
 ஊனதுஆர் உடற்கண் நோய்உறும் அற்றைக்கு
 உறக்கமும் மிகுந்திடும் அன்றே.

ஞான சாதகம் பண்ணுபவன் உச்சிக் காலம் தவிர, உதய காலம் முதலிய மற்றைய காலங்களில் அன்னம் முதலியவற்றை உண்ணக் கூடாது. அதனால் உடல் மயக்கம் ஏற்படுவதாலும், விந்து வெளிப்படுவதாலும், துறவிகளால் இகழ்ந்து நீக்கப்படுவான். தான் பிச்சை

64 | வைராக்கிய தீபம்

ஏற்று ஒரு வேளை உண்கின்ற உணவும், எந்நாளும் ஒரே நிலையில் உண்ணவேண்டும். குறைந்தாலும் மிகுந்தாலும் தசைப் பொதியாகிய இவ்வுடம்பில் நோய் வந்து சேரும். அத்துடன் தூக்கமும் மிகுந்து வரும்.

70. மிகுத்திடும் முனம்இல் படுதழல் அவிப்பான்

விடுபவன் கலங்கல்நீர் தெளிநீர்

பகுத்திடான் அதுபோல் காடிசோ நேனும்

பசித்தவன் புசித்திடல் தகுமால்

நகத்தவர் மனைதோறும் உழுன்றுஎனக்கு அடிசில்

நல்கிஎன்று ஒருவன்வேட்டு உணலால்

அகத்துறு பசியும் போக்கிமற்று அதுகொடு

அதிகம்என் பயன்அடை வானோ.

வீடு பற்றி எரியும் போது, ஒருவன் அதனை அணைக்கவே முயல வேண்டும். அதனை விட்டு அதற்காகப் பயன்படும் நீரைக் கண்டு, இது கலங்கல் நீர் என்றும், இது தெளிந்த நீர் என்றும் பிரித்துப் பார்க்கமாட்டான். அது போல் நம் வயிற்றில் உள்ள பசி என்னும் தீ எரியும் முன்னர், இதனை அவிப்பதற்கான நீர் என்று எண்ணி, நாவின் சுவை விரும்பி நல்லது தீயது என்று பகுத்துப் பார்க்கக் கூடாது. கிடைத்த உணவு நல்லதானாலும் புளித்த சோறானாலும் உண்பதே தவத்தோனுக்கு முறை. நாவின் சுவை கருதி வீடுதோறும் சென்று எனக்குச் சோறு போடுங்கள் என்று தவமுடைய ஒருவன் வாங்கி உண்டால் அது பசியை நீக்குமே தவிர, அதன் மூலம் வேறு என்ன பயனைப் பெறுவான்?

71. எரிந்துஎழு பசிநோய் தணிக்கஓர் மருந்துஎன்று

ஏற்றுஉணாது ஒருவன்நாச் சுவைவேட்டு

அருந்திடும் அளவும் வருந்திஅப் பிண்டம்

அளித்தவர் தம்மை நோவதுஎன்

இருந்துஉள கீரக வாழ்க்கையும் பினைவந்து
 எய்திய துறவும் அல் லதுவீண்
 திரிந்துஉடல் வளர்த்தி எனத்தனை விடுத்த
 தெய்வத்தை நோவது மறந்தே.

வயிற்றில் எழுகின்ற பசி நோயை மாற்றுதற்கு
 ஈது ஒரு மருந்து என்று வந்த பிச்சையை வாங்கி
 உண்ண வேண்டும். நாவின் சுவையை விரும்பிக்
 காடிசூழ் முதலியன பிச்சையாகக் கிடைத்தால் அதனை
 உண்ணும் போது உள்ளம் வருந்தி அவ்வாறு பிச்சை
 இட்டோரை நொந்து கொள்வது என்ன முறை?
 முன்னர் இருந்த இல் வாழ்க்கையும் அல்லாது துறவும்
 அல்லாது பிறர் தூற்ற வீணாய்த் திரிந்து உடலை
 வளர்க்கிறான் அவன். அந்த ஊழ் வினையை நொந்து
 கொள்ள மறந்தது ஏன்?

72. எய்தவன் உறமற்று ஏவைஎன் நோவது
 எனஉலகு உரைத்தலின் ஒருதாம்
 செய்துள வினைக்குத் தக்கபேறு இறைவன்
 சேர்க்குதல் தனைமறந்து என்னோ
 உய்தவம் அறியாக் கைதவர் ஐயம்
 உதவிடார் தமைஉத வினரை
 வைதல்வாழ்த் தீடுதல் செய்துமற்று ஒருசாண்
 வயிறுநாள் தொறும்வளர்ப் பதுவே.

எய்தவன் இருக்க அம்பை நொந்து கொள்வது
 ஏன்? என்று சொல்வது உலக வழக்கு. அதனால் தாம்
 செய்துள்ள நல்வினை தீவினைகளுக்கு ஏற்றவாறு
 இன்ப துன்பங்களைக் கடவுள் நம்பால் கூட்டுகின்ற
 முறையினை மறந்துவிடுகிறார்கள். வீட்டினை அடைந்து
 தவம் செய்ய அறியாத வஞ்சகர் பிச்சை இடாதவரையும்
 அது இட்டவரையும், வைதும் வாழ்த்தியும் தம் ஒரு
 சாண் வயிற்றை நாள்தோறும் வளர்ப்பது எதற்காக?

66 | வைராக்கிய தீபம்

73. தன்அருகு உறுசேய் சிரத்துஓர் அங்குலியால்
தான்புடைத்து ஒருவன்மீது ஒருவன்
சொன்னமாத் திரத்தின் அவனைஅச் சேயும்
துணிவுகொடு எழுந்துஅறை குதல்போல்
முன்னவன் விளையாட்டு ஆய்ஜந் தொழிற்கு
முன்னிலை ஆய்சீ வரைப்பார்த்து
இன்னல்செய் சாபம் இட்டுமா தவரும்
என்கொலோ தவம்இழப் பதுவே.

ஒரு தந்தை வேடிக்கையாகத் தன் பக்கத்தில் இருக்கும் குழந்தையின் தலையில் ஒரு விரலால் தெறிக்கிறான். குழந்தை அவனைப் பார்க்கும்போது “அதோ அவன்தான் அடித்தான்” என்று தந்தை சொன்னால் குழந்தை அதை நம்பிவிடுகிறது. தந்தை யாரைக் சுட்டிக் காட்டினானோ அவனை அடிக்கும். அதுபோல நாம் செய்த கர்ம வினைகளுக்குப் பலனாக நன்மை தீமைகளைப் பிறர் மூலம் தருகிறார் கடவுள். ஐந்தொழில் செய்கின்ற சிவபெருமானின் லீலைகளை மறந்துவிட்டு மாதவம் செய்யும் முனிவர்கள் கூட தமக்குத் தீங்கு செய்தவரைச் சபித்து விடுகிறார்கள். சாபம் இடுவதால் தம் தவவலிமையை இழக்கிறார்கள். இது என்ன அறியாமையோ!

74. பெண்ணைவிட்டு அகலா ஒருவின் தன்னைப்
பிறர்வழக் கினில்கொடு போகக்
கண்ணைவிட்டு அகலாது அவள்வரல் போலும்
கண்டுகொண்டு ஏகிஆங்கு அஃதுஎவ்
வண்ணம்ஆ யினும்சீக் கிரத்தினில் முடித்துஅவ்
வனிதைபால் மறிதரல் மானப்
பண்ணிய சமாதீ விடுத்துஅறி ஞரும்தம்
பசிதணித்து அதைஉறும் பரிசே.

அழகுடைய ஒரு பெண்ணைக் கணப் பொழுதாயினும் நீங்காத ஒரு காமியை, அவனுக்குக் கடன் கொடுப்பார் சிலர் வந்து அழைத்துச் செல்ல அவன் தன் கண்ணை விட்டு நீங்காது அப்பெண் வருவது போலப் பார்த்துக் கொண்டே சென்று, அங்கு அவ்வழக்கினை எப்படியாயினும் சீக்கிரம் தீர்த்துக் கொண்டுவந்து மீண்டும் அவளுடன் கூடி இருப்பான். அதுபோல, அறிஞரும் இடைவிடாது தாம் பழகிக்கொண்டிருக்கும் ஞான சமாதியை விட்டு நீங்கிக் காடியையாவது கூழையாவது விரைவில் வாங்கி உண்டு, தம்பசி மாறி மறுபடியும் ஞான சமாதியைக் கூடுவர்.

75. நடந்துஉறங்கு ஒருவன் தனைமலர் அமளி
 நண்ணுமா புரியின்மற்று அவனும்
 கிடந்துஉறங் குவதைக் குறித்துமுன் உறக்கம்
 விழித்தவா கிளக்குதல் போலும்
 தொடர்ந்துஒரு கணமும் இடைவிடா ஞான
 நிட்டரைத் தூயதம் சமாதி
 அடைந்தனர் விடுத்தார் என்பர் ஏ காந்தம்
 அவர்க்குஅனு கூலம்ஆ தலினே.

சிலர் தூக்கத்திலேயே எழுந்து நடப்பார்கள். அவர்களைப் பஞ்சணையில் உறங்கச் செய்தால் சுகமாகத் தூங்குவார்கள். நடந்து கொண்டே தூங்குபவனை விழிப்புடன் நடக்கிறான் என்றுதான் பார்ப்பவர்கள் நினைப்பார்கள். அதுபோல ஞான நாட்டம் உடையவர் தனித்திருந்து சமாதி நிலையில் ஆழ்ந்துவிட்டால் அவர் நிட்டை கூடியிருக்கிறார் என்று தெரிந்து கொள்வார்கள். சதா நிட்டை கூடியிருக்கும் சீவன் முத்தர் ஆனாலும் அவர் நின்று கொண்டும், நடந்து

68 | வைராக்கிய தீபம்

கொண்டும் காரியங்கள் செய்து கொண்டிருந்தால் அவர் சமாதி நிலையில் இல்லை என்று தான் காண்போர் நினைப்பார்கள். ஆதலால் சாதகனுக்கு சமாதி பழக ஏகாந்தமே சிறந்தது.

76. நித்திரை தடை மீறிடில்கைகால் போர்த்து
நிசிஇடைப் பூஅணை துயில்வார்
ஒத்துஉறா இடையில் கீடையும் அப் பயிக்க
ஊணும்எங்ங் நனம்இதம் என்னில்
இத்தரை யோர்நித் திரைமிகில் பாயும்
எளிகொடும் பசிமிகில் கறியும்
சித்தமே வேண்டா என்றசொல் அன்றோ
தெரியுமோ அவர்க்குஅவை மிகலான்.

ஞான சமாதியில் இருக்கும் போது தூக்கம் வருமானால் அதனை விவேகத்தால் தடுக்க வேண்டும். அப்படியும் நில்லாது தடை மீறி வருமாயின் இரவில் கையும் காலும் ஆகிய போர்வையைப் போர்த்துக் கொண்டு பூமியாகிய பஞ்சணை மீது தூங்குவார்கள். உடலுக்கு சுகம் தராத இப்பூமியின் மேல் தூங்குவதும், பிச்சை எடுத்து உண்பதும் எப்படி சாதகனுக்கு இதமாக இருக்கும் எனில், இவ்வுலகத்தார் தூக்கம் மிகும் போது பாய் வேண்டாம் என்றும், கொடிய பசி மிகுந்ததால் நிச்சயமாக கறியும் வேண்டாம் என்பர். உலகத்தார்க்கு அந்த நித்திரையும் பசியும் மிகுதலால் சுகம் என்பது தெரியுமோ? தெரியாது.

77. தென்பர வையின்உள் கழிவட பரவை
சேர்நுகத் துளையினில் செலல்போல்
ஒன்பதீற்று ஒன்ப தோடும இலக்கம்
உளயோ னியும்பிழைத்து ஏறிப்

பின்பிறப்பு இதுபெற்ற தனிணும் பாதி
 பிறப்புஉறா நாளதுஆக் குநரில்
 இன்பம்ஈது எனமிக்கு உறங்கலர் பிறவிக்கு
 அறவொஐ உளம்துளங் கிடுவோர்.

ஊழிக்காலம் வந்த போது ஏழ் கடலும் ஒன்றாகித்
 தென்கடலில் கிடக்கின்ற கழிவடகடலுள் கிடக்கின்ற
 நுகத் தடித்துளையின் வழியே தெய்வத்தின் அருளால்
 செல்லும் அது போல எண்பத்து நான்கு இலட்சம்
 வேறுபாடுகள் பிறவிகள் தோறும் அளவற்ற காலம்
 பிறந்து பிறந்து கழன்று அவற்றில் எல்லாம் தப்பி,
 இந்த மானிடப் பிறவி அரிதாக கிடைத்துள்ளது.
 இப்படி அரிதாகக் கிடைத்துள்ள மனிதப் பிறவியில்
 பாதி நாட்களை உறங்கிக் கழித்து பிறக்காத
 நாட்களாக வீணாக்குகிறோம். சாதகர்கள் தூக்கத்தையே
 இன்பமெனக் கருதித் தூங்க மாட்டார், பிறவித்
 துயருக்கு பயப்படுவர்.

78. அறவுநித் திரையைத் துறந்திஐன் உடற்கண்
 அடைதரும் பிணிகள் மற்றுஅதனால்
 குறைதலும் மிகலும் இன்றியோர் சமமாக்
 கொண்டு கண் துயின்றுபின் விழிக்கில்
 உறுசுகா தனத்தில் எழுதுசித் திரம்ஒத்து
 உறைகுவர் இறைதலை கழுத்துஊன்
 செறிஉடல் வாங்காது ஓங்கநேர் அவர்பால்
 சேருமோ காமநோய் சிறிதும்.

தூங்காமலேயே இருந்தால் உடலின்கண்
 நோய்கள் வந்து சேரும். அதனால் குறைதலும்
 இன்றி, மிகுதலும் இன்றி ஒரு சமமாய்த் தூங்கிப் பின்
 விழிக்கும் போது சுகாசனத்திலே இருக்க வேண்டும்.
 கொஞ்சமாவது தலையும், கழுத்தும், ஊன் செறி

70 | வைராக்கிய தீபம்

உடலும் வளையாமல், நேராக எழுதிய ஒவியம் போல இருப்பர். இத்தகையவரிடம் காமநோய் சிறிதேனும் வந்து சேருமோ?

79. உறக்கமும் பசியும் மிகுந்திடில் காமம்
உற்றிடாது அற்றபோழ்து உள்ளம்
இறக்கும்ஓண் சமாதி அடைதலின் அடையா
இடையிலும் அடுபவத் துயரை
மறக்கலா மையினால் அச்சமும் வீட்டை
மதித்தலால் இச்சையும் உடலை
வெறுக்குநிக் கிரகத் தால்களிப்பு அறலும்
மேவலால் மேவிடாது அதுவே.

துயில் மிகுந்த காலத்திலும், பசி மிகுந்த காலத்திலும் காமம் சேராது. அத்தூக்கம், பசி இல்லாத காலத்தில் சிறந்த ஞான சமாதி கூடுதலால் உள்ளம் இறந்து போகும். அதனால் காமம் அடையாது. இந்த உறக்கம், பசி, சமாதிநிலை இவற்றுக்கு இடைஇடையே காமம் தோன்றாதோ என்றால், வருத்தும் பிறவித் துன்பத்தை மறவாமையால் பயமும், வீட்டு இன்பத்தை என்று அடைவோம் என்று அதனை எண்ணி அதன்மேல் ஆசையும் உண்டாகும். உடலை வெறுத்து அழித்து மனச் செருக்கு இன்றி இருத்தலால் காம நோய் சாதகனை அண்டாது.

80. எங்குஉள புனல்மற்று இதுகழீஇ இடுதற்கு
என்றுகால் இடைப்படும் அசுத்தக்கு
அங்குஉடல் குலையும் ஒருமகன் மலம்புக்கு
ஆடவும் நாடுமே அதுபோல்
பொங்குபுன் மலஊன் பொதிஇதுஎன்று ஒழிப்பல்
எனஅரு வருத்துஉடல் பொறுக்கும்
துங்கமா தவற்கும் எங்ஙனம் மடவார்த்
தோயவும் நேயம் உள் தோன்றும்.

காலில் பட்ட அசுத்தத்தைக் கழுவிவிட நீர் எங்கு உள்ளது என்று அவ்வசுத்தம்பட்ட இடத்திலேயே மனம் பொறாது உடல் நடுங்கும், ஒரு தூய ஆடவன், மலங்களே நிறைந்துள்ள குளம் புகுந்து மூழ்கவும் நினைப்பானோ? அற்ப மலங்கள் வெளியே ஒன்பது துவாரங்களிலும் கசிந்து ஒழுகும், இந்த மாமிசச் சுமையை என்று நீக்குவேன் என்று உள்ளத்தில் அருவருப்புடன் உடலைத் தாங்கி நிற்கும் உயர் தவம் உடையவனுக்கு, பெண்களைக் கூடும் அன்பு எவ்வாறு மனத்தில் தோன்றும்?

81. அருந்தவம் புரிவோர் எதிர்ஊரு வசிதான்
ஆதீய மாதர்வந்து உள்ளம்
வருந்திநின்று யாது புரியினும் நோக்கார்
மற்றுஇவண் உற்றமா தரையும்
பொருந்தும்ஓர் வெளின்மீது ஏறவிட்டு உளநாய்
போல்நணி நோக்கும்என் போல்வார்
இருந்துஉள இடத்துஆங்கு அவர்வரின் விழியோடு
என்படு மோபதைத்து இதயம்.

ஊர்வசி முதலிய தேவ மாதர்களே வந்து, பல விதமாகப் பணிவிடைகள் செய்து எங்கள் மீது கருணை வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டாலும், பெருந்தவமுடைய பெரியோர்கள், திரும்பியும் பார்க்க மாட்டார்கள். அணிலைத் துரத்தும் நாய், அணில் மரத்தில் ஏறி எட்டாத உயரத்தில் இருக்கும்போது, அதையே ஏக்கத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும். எம்போன்ற சாமானியர்களோ பெண்களைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் மயங்கக் கூடியவர்கள். அப்படி இருக்கும்போது தேவ மாதர் வந்தால் மனம் கலங்கி என்ன பாடு படுமோ?

72 | வைராக்கிய தீபம்

82. பெற்றதாய் முதலோர்ப் புரையமா தரைஎண்
பெருந்துறவு அடைந்துளோன் தவமும்
சிறுஒரு மினைத்தன் மனைஎன விநோதத்
தீர்த்துஉரைப் பினும்முனம் கிரகத்து
உற்றநாள் தனது மகள்தனை அவணம்
உரைத்தீடா மையிற்பமுது என்றால்
பொற்றொடி அவர்தோள் தழுவவும் விழைதல்
புரியின்என் ஆம்கொல் அவ் வறமே.

தன்னைப் பெற்ற தாய் முதலியவரைப் போலப்
பிற பெண்களை எண்ணும் பெரிய துறவினை
அடைந்தவன், தவழ்ந்து வரும் பருவமுள்ள சிறிய பெண்
ஒருத்தியைத் தனது மனைவி என்று விளையாட்டாகச்
சொல்லினும், இவ்வாழ்க்கை வாழும் காலத்தில் ஒருவன்
தம் மகளை அவ்வாறு சொல்லமாட்டான். பொன்
வளையல் அணிந்தாரது தோளினைச் சேர மனத்தால்
விரும்பினும் குற்றம் என்று அறிந்தும் அப்படிச்
செய்யின், அத்துறவினை எதனோடு சேர்ப்பது?

83. சிறந்தகற் புடைய மாதரும் பரத்தை
யரும்அலாத் தெரிவையர் புனி மேல்
பிறந்தநாள் பிறந்தான் போலும்நெஞ் சகத்தைப்
பிரிநடை உரியனாம் ஒருவன்
கிறந்ததன் இச்சை எவ்வணம்அவ் வண்ணம்
இகத்திலும் செயப்படாது உடலைத்
துறந்தகா லையிலும் நரகில்வீழ்த்தி இயம
துதுவர் வருத்தலின் அன்றே.

கற்புடைய மாதர்கள் அல்லாமலும்,
வேசையோராகவும் இல்லாமலும் உள்ள சில பெண்கள்
தவறான நடத்தை உடையவராக இருப்பார்கள்.

ஆனால் கற்புடைய பெண்கள் என்றும் பிறர் நம்பும்படி நடப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட பெண்கள் பிறந்த வேளையில் பிறந்தவனைப் போல நெஞ்சில் வஞ்சகம் வைத்துக்கொண்டு துறவிபோல் வேடமிட்டுத் திரிபவனை யம தூதர்கள் நரகத்தில் தள்ளி வாட்டுவார்கள்.

84. மைப்படு விழியார் இன்பம்ஓர் முள்ளி

மலரின்வாய்த் தேனைஓப்ப எனக்கண்டு
ஒப்புஇல் பேர்இன்பம் வேண்டினோன் வேண்டி
உலகர்வேறு எவைகொடுத்திடினும்
துய்ப்பமற்று உடுப்ப இரண்டுமே அன்றித்
தொடுவனோ பிறிதுஇவற் றினுக்கு ஊர்
குப்பைசார் இடம்புக்க இடுதலின் அவற்றைக்
குறித்துஓரோர் இடம்புகா மையினே.

மையுண்ட கண்ணுடைய பெண்களால் வரும் இன்பம் ஒரு முள்ளி மலரிலுள்ள தேனுக்குச் சமம். இதனை அறிந்து, இவற்றை நீக்கிப் பேர் இன்பம் அடைய விரும்பினோன் உலகோர் வேறு எதனைக் கொடுத்தாலும் உண்பனவும் உடுப்பனவும் ஆகிய இரண்டைத் தவிரப் பிரித்தொன்றினைத் தன் கையாலும் தொடுவானோ! இவை இரண்டையும் வாங்கலாமோ என்று கேட்டால் உணவுக்காக ஊரினிடத்தும், துணிக்காகக் குப்பை சாரிடத்தும் செல்லுகையால் வாங்கிக் கொள்ளலாம். மற்ற பொருள்களைத் துறவியானவன் தேடி அலைய மாட்டான்.

85. தனைநனி இரந்து வருந்திமற்று ஒருவன்

சந்தனம் ஆதீய பூசி

இனமலர் மாலை புனையினும் முனியா

இழுத்துவைது அடித்துஉதைத்து உடலில்

பினைமலர் ஆதி பூசினும் அன்னோன்
பிரியம்அப் பிரியம்ஒன்று இன்றி
வினைவழி முனைவன் ஐந்தொழில் புரியும்
விதத்தையே நோக்கிஉள் மகிழும்.

பிறன் ஒருவன் வந்து தன்னிடம் மிகவும் வற்புறுத்தி
வேண்டிக் கொண்டு சந்தனம் முதலியன பூசி, பல
மலர்களால் செய்யப் பெற்ற மாலையை அணிவித்தான்
ஆயினும் அவன் சினந்து இழுத்து, வைது, அடித்து
உடம்பிலே மலம் முதலியன பூசினான் ஆயினும், தவம்
உடையோன் இரண்டையும் சமமாகக் கருதுவான்.
நல்லது செய்தான் என்றும், தீயது செய்தான் என்றும்
கருதி விருப்பு வெறுப்பு சிறிதும் இன்றி இருப்பான்.
தன் நல்வினை தீ வினைகளுக்கு ஈடாக இறைவன்
செய்யும் ஐந்தொழிலை சிறப்பித்து நோக்கி மனம்
மகிழ்ந்திருப்பான்.

86. தந்தையாய் பலம்ஆ தியகொடுத் திடவுடம்
தக்கைபுண் செவியினுக்கு இடவும்
மைந்தவா எனலும் குதித்துஎழுந்து ஓடி
வருதல்போ குதல்செயும் மகவின்
ஐந்தொழில் புரியும் எந்தைஊழ் வழியீந்து
அருள்சுகம் ஆதிய வருங்கால்
சிறந்தையுள் விழைந்து முற்செலார் அழிந்து
பிற்செலார் மாசுஅறத் தெளிந்தோர்.

பெற்றோர் பழங்களைக் காட்டி அழைத்தால்
குழந்தை குதித்துக் கொண்டு ஓடிவரும். காது குத்தித்
தக்கை இடக்கூப்பிட்டால் குழந்தை மருண்டு ஓடும்.
ஞானிகள் இவ்வாறு செய்ய மாட்டார்கள். முன்
வினைப்படி இன்பம் வரும்போது மகிழ்ச்சியும்,
துன்பமும் வரும்போது துயரமும் அடைய மாட்டார்கள்.

இவை ஐந்தொழில் புரியும் ஈசனின் செயலே என்று சம பாவனையுடனும் அமைதியுடனும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

87. இத்தரை இடைப்பாழ் ஆயஆ லயம்மற்று
 இருள்மிகு முக்கரா திகளில்
 சுத்தமெய்த் தவர்ள்ப் பொழுதுஅடைந்து உறினும்
 தோன்றுறாது அச்சம் அங்கு அவர்பால்
 அத்தன்இவ் உடலைப் புரக்குஞான்று அழிப்பார்
 இலைஅவ னேபினும் அழிக்கின்
 வைத்துஇவண் புரப்பார் இலைஎனும் துணிவு
 மனத்தினுள் இருத்தலின் அன்றே.

தூய்மையான மெய்த்தவம் உடைய ஞானிகள் மலைக் குகையில் இருந்தாலும், பாழடைந்த கோவிலிலோ மண்டபத்திலோ வசித்தாலும், அவர்கள் உள்ளத்தில் எந்தவிதமான பயமும் தோன்றாது. ஈசன் தன் உடலைப் பாதுகாக்கும்போது இதை யாராலும் அழிக்க முடியாது. ஈசனே இவ்வுடலை அழிக்கக் கருதினால் யாராலும் காப்பாற்ற முடியாது. இப்படிப்பட்ட துணிவு அவர்கள் மனத்தில் எப்பொழுதும் இருக்கும்.

88. ஊனைஓம் புதல்கை விடுத்துஉனை உவப்பார்
 உணர்வாள் என்று ஆளுடை நம்பி
 தான்உரைத்த மையான் உடல்விழைந் திடினஅத்
 தத்துவ நிலையும் கைதவறி
 ஈனம்ஆர் பிறப்புஉற் றிடுவன் ஐந்தொழிற்கும்
 இறைஅதி காரிஎன்று எண்ணா
 ஞானம் ஒன் றனையே தொடரும்ஓர் புருடன்
 நண்ணுவன் பரகதி திண்ணம்.

தன் ஊனுடம்பைப் பாதுகாப்பதைக் கைவிட்டவர்களே பரமனை உணர்ந்து மகிழ்வார்கள்

என்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடுகிறார். ஊன் உடலின்மேல் ஆசை வைத்தால் தத்துவ ஞானம் கை தவறிப் போகும். இழிவான பிறவியே கிடைக்கும். ஐந்தொழில்களையும் புரிபவர் சிவபெருமானே என்று நம்பித் தன் சரீரத்தை அவனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு உடலைப் பாதுகாப்பது ஈசனே என்று உணர்பவர்கள் ஞானத்தையே தேடுவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் நிச்சயமாகப் பரகதி அடைவார்கள்.

89. உள்ளதுஉண் டாம்மற்று இல்லதுஇன்று எனவெண்
காடர்ஓ திடுதலின் உறும்ஊழ்
தள்ளுணா மையின்எவ் விதத்தினும் நுழைந்து
தவம்புரி காலைஊன் உயிரை
விள்ளல்செய் திடினும் ஞானசா தகன்உள்
மேவும்அவ் வாதனை யொடும்போய்த்
தெள்ளிய போகம் உண்டுமீண்டு அடைவன்
சிவமதுஉற் பவம் அதுஒன்று இரண்டில்.

உள்ளதை ஒளித்து வைத்தாலும் இருக்கும், இல்லாத பொருள் ஒரு காலத்தும் இல்லை என்று திருவெண் காடர் கூறியுள்ளார். ஆதலால் யாவராலும் ஊழ் வினையைத் தள்ள இயலாது. தவம் செய்யும் போது ஊழ்வினை எவ்விதத்திலாவது வந்து சேர்ந்து உயிரையும் உடலையும் வேறு ஆக்கும். அப்படிச் செய்தாலும் ஞான சாதகன் தன் உள்ளத்தில் உண்டான அந்தச் சத்திய வாதனையுடன் அனைத்துலகமும் சென்று எல்லா இன்பங்களையும் அனுபவித்துப் பின்னர் மீண்டும் பூமிக்கு வந்து ஒரு பிறப்பையோ இரு பிறப்பையோ அடைந்து முடிவில் பூரண ஞானம் பெற்று சிவத்தினை அடைவான்.

90. அருந்தவ விலக்குஇவ் உடல்பரிப் பதுதான்
 அச்சமா திகள்தரும் மூலர்
 திருந்துநம் சிந்தை சிவன்கணே யாவர்
 வரினும்என்ற மையில் பேதிப்பான்
 பொருந்தினும் வானோர் எதிர்முதிர் கொலைவெம்
 பூதம்ஆ தியவளைந் திடினும்
 இருந்ததம் சமாதி நிலைகுலை யாதோர்
 எண்ணிய எண்ணியாங்கு அடைவர்.

இவ்வுடம்பைத் தாமே பாதுகாத்தல் தவத்துக்கு
 இடையூறாகும். அதனால் அச்சம், ஆசை, பற்று முதலியன
 மனத்தில் உண்டாகும். தவத்துக்கு இடையூறு செய்ய
 யார் வந்தாலும் நமது சிந்தை சிவன் திருவடியிலேயே
 இருக்கவேண்டும் என்று திருமூலர் கூறியுள்ளார்.
 எனவே ஞானம் அடைய விரும்புகிறவர்கள் மனத்தினை
 வேறு படுத்தும் பொருட்டு தம் எதிரே தேவர்கள்
 வந்தாலும், கொலைத் தொழிலை உடைய பூதங்கள்
 முதலியன வளைத்துக் கொண்டாலும் தாம் இருந்த
 சமாதி நிலையில் இருந்து மாறமாட்டார். அவரே
 தாம் எண்ணியவாறே வீட்டு இன்பத்தை அடைவார்.

91. தேவர்மா முனிவர் அசுரர்வாள் அரக்கர்
 சித்தர்வித் தியாதரர் முதலோர்
 யாவரும் விரும்பிச் சித்திபுத் திகளும்
 எள்துணை அச்சம்ஆ தியஉள்
 மேவுறாது அகற்றித் தவம்புரிந்து அடைந்தான்
 மேலதாம் மூலபண் டாரம்*
 ஓவற அவையே குடிகொள்ளன் போல்நெஞ்சு
 உடையரால் அடையவும் படுமே.

* மூலபண்டாரம் - பேரின்பமாகிய வீடு

தேவர், மாமுனிவர், அரக்கர், அசுரர், சித்தர், வித்தியாதரர் எனப்படும் இவர்கள் அட்டமா சித்திகளையும், மேலான போகங்களையும் விரும்பும் போது அச்சம், ஆசை, கோபம், பற்று முதலியன எள் அளவேனும் மனத்தில் தோன்றாது, தவம் செய்து அவற்றை அடைய வேண்டும். அப்படியானால் அந்தச் சித்தி புத்திகளுக்கு மேலாய் உள்ள மூலபண்டாரத்தினை அச்சம் முதலியன நீங்காது இருக்கும் என்போல் மனமுடையவரால் அடையவும் இயலுமோ?

92. ஒருவனுக்கு இருள்அற்று உரியசிற சொரூபம்
உள்ளவா விளங்கின்அன்று அறும்இப்
பருவரல் உருவப் பற்றுமற் றதுநேர்
படுமள இறைபுரி தரும்ஐங்
கருமம்எவ் இடத்தும் கண்டுதற் செயலைக்
கைவிடுத்து அச்சம்ஆ தீயஉள்
மருவுறாது அகற்றித் தவம்செயல் வழக்கால்
வாழிஎம் குரவன்நீ டீழி.

ஒருவனுக்கு அறியாமை இருள் நீங்கித் தனக்குரிய ஞான வடிவம் உள்ள படியே விளங்க வேண்டும். அப்படி விளங்கினால் துன்பம் செய்யும் உடல் பந்தம் நீங்கும். அந்த ஞான வடிவம் தனக்கு வந்து வாய்க்கும் வரை, இறைவன் எங்கும் செய்கின்ற ஐந்தொழில்களைக் கண்டு, (சீவனுடைய செயலை சிவன் செயலாகப் பார்த்து அச்சம், வெகுளி, காமம், மயக்கம் இவற்றை உள்ளத்திலிருந்து அகற்றி) பயம் முதலியன மனத்திற் பொருந்தாது மாற்றித் தவம் செய்வதே முறை. இவ்வாறு சொன்ன எம் ஞானகுரு நீடூழி வாழ்க.

வைராக்கிய தீபம் மூலமும் உரையும் நிறைவுற்றது.

**கோவினூர் மரபில் பாடத்திட்டமாக உள்ள
16 வேதாந்த நூல்கள்**

1. **நாநசீவ வாதக் கட்டளை**
(சேஷாத்திரி சிவனார் இயற்றியது)
2. **கீதாசாரத் தாலாட்டு**
(திருவேங்கட நாதர் இயற்றியது)
3. **சசிவன்ன போதம்**
(ஏறும்பூர் தத்துவராய சுவாமிகள்
இயற்றியது)
4. **மகாராஜத் துறவு**
(விருத்தாசலம் குமாரத்தேவர் இயற்றியது)
5. **வைராக்கிய சதகம்**
(பேரூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகள்
இயற்றியது)
6. **வைராக்கிய தீபம்**
(பேரூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகள்
இயற்றியது)
7. **இலட்சணா விருத்தி**
(கருணாநிதி என்னும்
சிதம்பர ஞான தேசிகர் இயற்றியது)
8. **வேதாந்த சூடாமணி**
(துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்
இயற்றியது)

9. கைவல்ய நவநீதம்
(நன்னிலம் தாண்டவராய சுவாமிகள்
இயற்றியது)
10. விவேக சூடாமணி
(திருவிடைமருதூர் உலகநாத சுவாமிகள்
இயற்றியது)
11. அஞ்ஞவதைப் பரணி
(ஐயம்பூர் தத்துவராய சுவாமிகள்
இயற்றியது)
12. பஞ்ச தசி (நித்தியானந்த சுவாமிகள்
வீர. சுப்பையா சுவாமிகள் இயற்றியது)
13. ஈசுவர கீதை
(ஐயம்பூர், தத்துவராய சுவாமிகள்
இயற்றியது)
14. பிரம்ம கீதை
(ஐயம்பூர், தத்துவராய சுவாமிகள்
இயற்றியது)
15. பகவத் கீதை
(பட்டனார் இயற்றியது)
16. ஞான வாசிட்டம்
(வீரை. ஆளவந்தார் இயற்றியது)

பேரூர் ஆத்னம்
தவத்திரு சாந்தலிங்க சுவாமிகள்
(நிறுவனர்)

அன்மையில் சித்தியடைந்த
பேரூர் ஆத்னம்
தவத்திரு சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார்